

நூலக

உலகம்

காலாண்டு மலரும்

ஏப்ரல், 2022

இதழ் - 02

ரூ. 250

வாழைச்சேனை பொதுசன நூலகத்தின் வெளியீடு

50ஆவது ஆண்டில்

புதுப்பொலிவுறும் பொதுநூலகம்

‘நூலக உலகம்’ இதழுக்கு நீங்களும் எழுதலாம்! படைப்பிலக்கியங்கள் மட்டுமல்லாது ஆய்வுக்கட்டுரைகள்! வரலாற்றுச் செய்திகள், புத்தகங்கள் குறித்த பதிவுகள், அறியப்பட வேண்டிய மனிதர்கள் என நமது சமூகத்திற்கு பயன்தரும் எழுத்துக்களை வரவேற்கின்றோம்.

அன்பான உறவுகளுக்கு இனிய வணக்கம்!

‘நூலக உலகத்தினை மாதம் இருமுறை வெளியிட வேண்டும் என்கின்ற ஆசையில் தான் தொடங்கினோம். ஆனாலும், படைப்புக்களை சேகரிப்பதற்கான காலம்! அவற்றினை கணினியில் தட்டச்சு செய்து இதழினை வடிவமைக்க வேண்டிய வேலை! தற்பொழுது நாட்டில் நிலவுகின்ற பொருளாதாரப் பிரச்சினைகள்! காகிதத் தட்டுப்பாடு இவற்றின் காரணமாக இதழினை தொடர்ந்து வெளியிடுவதில் பல்வேறு சிக்கல்கள் ஏற்பட்டன.

இருப்பினும், எமது நூலகத்தின் பொன் விழாவினையொட்டி தொடங்கப்பட்ட இந்த இதழ் வெளியீடு நின்று போகக் கூடாது என்பதுடன் நூலகத்தினதும்! பிரதேசத்தினதும் கலை, இலக்கியச் செயற்பாடுகள், ஆளுமைகள் குறித்த ஆவணப்படுத்தலுக்கு இவ்விதழ் வெளியீடு இன்றியமையாதது எனும் தேவையும் மிகப்பெரியதாய் இருந்தது.

இது முதலாவது இதழுடனேயே நின்றவிடும் என வாழ்த்திய நல்ல உள்ளங்களும் நம் மத்தியில் உள்ளனர்! அவர்களது அந்த எண்ணம் தான் தொடர்ந்தும் எனக்கு உந்துசக்தியாய் அமைகின்றது.

**“போற்றுவார் போற்றட்டும் புழுதி வாரித்
தூற்றுவார் தூற்றட்டும் தொடர்ந்து செல்வேன்
ஏற்றதொரு கருத்தை எனதுள்ளம் என்றால்
எடுத்துரைப்பேன் எவர்வரினும் நில்லேன்! அஞ்சேன்!”**

என்கின்ற கண்ணதாசனின் வரிகள் தான் நமக்கெல்லாம் ஆதர்சம்! அறிவு மிக்கதொரு சமுதாய வளர்ச்சிக்காய் அர்ப்பணிப்பு மிக்கதொரு சேவையினை வழங்க வேண்டிய இடத்தில் நாம் இருக்கிறோம்! அதனை ஓரளவாவது செயற்படுத்த வேண்டும்!

நூலகப் பணியானது! நமது சமூகத்தின் அறிவு வளர்ச்சியில் மிகப் பெரும் பங்கினைச் செலுத்த வேண்டியதொரு துறையாகும்! தமிழ்த்தேசிய வரலாற்றில் நூலகத்திற்கு பெரும் இடம் உள்ளது. யாழ்ப்பாண பொதுசன நூலகம் அதன் சாட்சியாய் இன்றும் விளங்குகின்றது.

கிழக்கு மாகாணத்தில் பொது நூலகத்துறை வளர்ச்சியில் கோறளைப்பற்று பிரதேச சபையின் கீழ் இயங்குகின்ற நூலகங்களுக்கு பெரும் இடம் உள்ளது. எமது சபையின் கீழ் இயங்குகின்ற தரம்-2 நூலகமான பேத்தாழை பொது நூலகமானது இலங்கை பொது நூலகத்துறை வரலாற்றில் பல விடயங்களைச் செயற்படுத்தி! முன்னோடியாய் விளங்கி வருகின்றது.

கோறளைப்பற்று பிரதேச சபையின் தாய் நூலகமாக விளங்கும் வாழைச்சேனை பொதுசன நூலகத்தின் பொன் விழா வருடத்தினை முன்னிட்டு நூலகத்தில் ‘சிறுவர் பகுதியினை விஸ்தரித்து’ தனியான சிறுவர் நூலகப் பிரிவினை உருவாக்க வேண்டும் என்பதற்காய் பல்வேறு வழிகளிலும் முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வருகின்றோம்.

சிறுவர் நூலகப் பிரிவினை உருவாக்குவதுடன் நூலகத்தில் சிறுவர்களுக்கான கணினி மற்றும் மொழிப் பயிற்சி வகுப்புக்களை நடத்துவதற்கான பிரிவு ஒன்றினையும் உருவாக்க வேண்டும் என்கின்ற எண்ணமும் உள்ளது. எண்ணங்கள் செயல்களாக மாறும் வரை தொடர்ந்து முயற்சிப்போம்! நல்லதொரு சமூக உருவாக்கத்திற்காக சகலரும் ஒன்றிணைந்து ஒன்றாய் பயணிப்போம்!

நூலக உலகம்

“நமது ஆற்றல்களை வெளிப்படுத்தும் நமக்கான உலகம்”

ஏப்ரல் - 2022

சபையின் துவிசாளர்

தருமத். ஸோபா ஜெயரஞ்சித்

கோறளைப்பற்று பிரதேச சபை, வாழைச்சேனை.

சபையின் செயலாளர்

திரு.ச.நவந்தன்

கோறளைப்பற்று பிரதேச சபை, வாழைச்சேனை.

நூலகர்

தருமத். ஹப்ஸா மஜீத்

நூலகர், பொது நூலகம், வாழைச்சேனை.

இதழாசிரியர், இதழ் வடிவமைப்பும் பதிப்பும்:

எஸ்.ஏ.யூந்தர்

நூலக சேவகர், பொது நூலகம், வாழைச்சேனை.

இதழ் வெளியீட்டில் இணை அனுசலணை:

தருமத். தாரண் தங்கத்துரை

நூலக சேவகர், பொது நூலகம், வாழைச்சேனை.

தருமத். எச.சீவனேஸ்வர்

நூலக சேவகர், பொது நூலகம், வாழைச்சேனை.

ஏனைய நூலக உத்தியோகத்தர்கள்:

தருமத். சபீக்கா கலீம்

தருமத். அவ்வா உம்மா

தருமத். ஏ. ஆய்ஷா

இதழ் தொடர்பான கருத்துக்களையும்,
ஆலோசனைகளையும் உங்கள் படைப்புக்களையும்
அனுப்ப வேண்டிய

முகவரி:

ஆசிரியர், நூலக உலகம்
பொதுசன நூலகம், வாழைச்சேனை.

தொடர்புகளுக்கு: 075 1314540

077 6571984 (whatsapp)

“நல்லதை விதைப்போம்! நல்லதே முளைக்கும்!!”

வாழைச்சேனை பொதுசன நூலகத்தின் பொன்விழா ஆண்டின் முதல் நிகழ்வு பொங்கல் திருநாள் முப்பெரும் விழா

கோறளைப்பற்று பிரதேச சபையின் கீழ் இயங்குகின்ற வாழைச்சேனை பொது நூலகத்தின் பொன் விழா ஆண்டினை முன்னிட்டு, ஆண்டின் முதல் நிகழ்வாக பொங்கல் விழாவுடன் இணைந்ததாக வாழைச்சேனை நூலகத்தில் சிறுவர் நூலகப் பிரிவினை ஆரம்பிக்கின்ற அங்குரார்ப்பண நிகழ்வுடன் சஞ்சிகை வெளியீடு மற்றும் நூலகத்தின் வெளியீட்டுப் பிரிவின் முதல் நூல் வெளியீடான ஓளவையாரின் ஆத்திகுடி நூல் வெளியீடு போன்றவை நடைபெற்றன.

வாழைச்சேனை பொதுசன நூலகத்தின் நூலகர் திருமதி.ஜெஸ்மின் கப்சா அவர்களின் தலைமையில் நடைபெற்ற இவ்விழாவில், கோறளைப்பற்று பிரதேச சபையின் தவிசாளர் திருமதி. ஸோபா ஜெயராஞ்சித், சபையின் செயலாளர் ச.நவநீதன், சனசமூக அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர் அ.ஹாருன், நிதி உதவியாளர் எஸ்.ஜெயருபன், உள்ளூராட்சி உதவியாளர் க.ரமேஸ், மற்றும் சபையின் உத்தியோகத்தர்கள், பிரதேச இலக்கியப் படைப்பாளிகளான கலாபூஷணம் முத்துமாதவன், கலாபூஷணம் ஹெ.மெத்தியேஸ், கிராம சேவை உத்தியோகத்தர்களான சி.வரதராஜன், அ.பிரபு மற்றும் கோறளைப்பற்று பிரதேச சபையின் கீழ் இயங்குகின்ற ஏனைய பொதுநூலகங்களின் உத்தியோகத்தர்களும் இந்நிகழ்வில் கலந்து கொண்டனர்.

நூலக சேவர்களாக பணிபுரியும் திருமதி.தாரணி தங்கத்துரை, திருமதி.எஸ்.சிவனேஸ்வரி ஆகியோரின் ஏற்பாட்டில் தொடங்கப்பட்ட பொங்கல் விழாவில் தவிசாளர் திருமதி.ஸோபா ஜெயராஞ்சித் அவர்கள் பொங்கல் பாணையில் புத்தரிசி இட்டு பொங்கல் விழாவினை ஆரம்பித்து வைத்தார். அதனைத் தொடர்ந்து, சிறுவர் நூலக அங்குரார்ப்பண நிகழ்வின் பொருட்டு சிறுவர் நூலகத்திற்கான பெயர்ப் பலகை தவிசாளரினால் திறந்து வைக்கப்பட்டது. பெயர்ப்பலகையினை கிராமசேவை உத்தியோகத்தர் அ.பிரபு அவர்கள் அன்பளிப்பாக வழங்கியிருந்தார்.

பொங்கல் விழா

'நூலக உலகம்' சஞ்சிகை வெளியீடு

'ஆத்திகுடி' நூல் வெளியீடு

வாழைச்சேனை பொதுநூலகத்தின் முப்பெரும் விழா

இலக்கியத்தினை வளப்படுத்தும் வகையில் ஒவ்வொரு மாதமும் வெளிவரும் வண்ணம் "நூலக உலகம்" எனும் பெயரில் இதழ் வெளியிடப்பட்டது. இதழினை சபையின் தவிசாளர் வெளியிட்டு வைக்க கலாபூஷணம் மெத்தியேஸ் அவர்கள் பெற்றுக் கொண்டார்.

நூலகம், புத்தகம், வாசிப்பு தொடர்பான படைப்புக்களுடன், கோறளைப்பற்று பிரதேசம் குறித்த கட்டுரைகள், வரலாற்றுக் கட்டுரை, முகநூலில் கவிதை எழுதுகின்ற கோறளைப்பற்று பிரதேச

படைப்பாளிகளின் கவிதைகளுக்கு களமான “முகநூல் கவியுகம்” எனும் கவிதைப் பகுதி, மற்றும் வாழைச்சேனை பொதுசன நூலகம் தொடர்பான செய்திகள், தகவல்கள் போன்றவை இதழினை அலங்கரித்தன. வாழைச்சேனை பொதுசன நூலகத்தில் நூலக சேவகராக பணிபுரியும் அ.ஹீதர் அவர்கள் இதழின் ஆசிரியராக இருந்து, இதழினை வடிவமைத்து அச்சிட்டு இவ்விதழ் வெளியிடப்பட்டது.

அதனைத் தொடர்ந்து, சிறுவர் பிரிவுக்கான நூல் பதிப்பு நிகழ்வினை ஆரம்பித்து வைக்குமுகமாக சபையின் தவிசாளர் அவர்களால் பதிப்பிக்கப்பட்டு, வாழைச்சேனை பொதுசன நூலகத்தின் வெளியீட்டுப் பிரிவினால் அச்சிடப்பட்டு வெளியிடப்பட்ட ஓளவையாரின் ஆத்திசூடி நூலினை சபையின் செயலாளர் வெளியிட்டு வைக்க கலாபூஷணம் கறுவாக்கேணி முத்துமாதவன் அவர்கள் பெற்றுக் கொண்டார். அதனைத் தொடர்ந்து, விழாவில் கலந்து கொண்ட அதிதிகளுக்கும், சிறுவர்களுக்கும் நூலக உலகம் சஞ்சிகை மற்றும் ஆத்திசூடி நூல்களின் பிரதிகள் வழங்கப்பட்டன.

எதிர்வரும் ஜூலை-01ஆம் திகதி 50ஆவது ஆண்டினை நிறைவு செய்யவுள்ள வாழைச்சேனை பொதுசன நூலகத்தில் இவ்வருடம் பல்வேறு நிகழ்வுகளுக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ள நிலையில், இன்றைய நாளில் பல்வேறு விடயங்கள் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டுள்ளன. அவ்வகையில், நூலகத்தின் பொன் விழாக் கொண்டாட்டத்தின் போது புத்தகக் கண்காட்சியும், புத்தக விற்பனையும் மேற்கொள்வதற்காக நூலகத்தின் வெளியீட்டுப் பிரிவினால் குறைந்தது 50 தலைப்புக்களிலாவது சிறுவர்களுக்கான நூல்கள் வெளியிடப்பட்டு அவை பொன்விழா தருணத்தில் காட்சிப்படுத்தப்படும் நோக்கில் இன்றைய முதல் நூல் வெளியீடு இடம்பெறுவதாக முதல்நூலினை பதிப்பித்த சபையின் தவிசாளர் அவர்கள் தெரிவித்தார். அத்தோடு எதிர்வரும் நாட்களில் நூலகத்தில் திருத்த வேலைகளையும் மேற்கொள்வதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்துள்ளதாகவும் அவர் மேலும் தெரிவித்தார்.

தமிழ், முஸ்லிம் மக்கள் செறிந்து வாழும் நகர்ப் பகுதியில் பிரதான வீதியருகே அமைந்திருந்து, ஏராளமான வாசகர்களதும் மாணவர்களதும் நூல், பத்திரிகை வாசிப்புத் தேவைகளை நிறைவு செய்யும் வாழைச்சேனை பொதுநூலகத்தின் 50 ஆண்டு நிறைவின் பொருட்டு சபையின் பங்களிப்புடன் அபிவிருத்தி வேலைகளை மேற்கொள்ளவுள்ளதாகவும், இன்றைய முப்பெரும் விழாக் கொண்டாட்டமானது அதன் முன்னோடியாய் அமைந்துள்ளது எனவும் சபையின் செயலாளர் தெரிவித்தார். (நன்றி - தினகரன்)

நூலகம் என்றால் என்ன என்றே அறியாத காலம்

1740ஆம் ஆண்டில் அமெரிக்காவில் ஒரேயொரு புத்தகக் கடைதான் இருந்ததாம். இங்கிலாந்தில் இருந்து தான் அங்கு புத்தகங்கள் வந்து கொண்டிருந்தன. நூலகம் என்றால் என்னவென்றே அறியாத காலம்! பலரும் சென்று படிப்பதற்கான ஒரு நூலகம் இருந்தால் எவ்வளவு பயன்படும் என்ற எண்ணம் ஒரு சிறுவன் மனதில் தோன்றியது.

அவனும் அவனது நண்பர்கள் சிலரும் சேர்ந்து ஒரு சிறிய அறையில் ஒரு பொது நூலகத்தைத் துவக்கினார்கள். வாசகர்களிடம் சந்தா வசூலித்து 2 ஆண்டுகளில் பெரிய நூலகமாக மாற்றினார்கள். அமெரிக்காவில் அமைக்கப்பட்ட முதல் பொது நூலகம் இது தான் என்கிறார்கள். அதன்பின் இத்தகைய நூலகங்கள் நாடெங்கும் ஏற்படுத்தப்பட்டன. நூலகம் தோன்றக் காரணமாக இருந்த அச்சிறுவன் தான் பின்னாளில் உலகப் புகழ் பெற்ற அறிஞராகத் திகழ்ந்த பெஞ்சமின் ஃபிராங்க்லின்.

நூலக நாடு நூலகம் நாடு

முனைவர் அ. கோவிந்தராஜூ, கனடாவிலிருந்து.

எனக்கு நூலகங்கள் மிகவும் பிடிக்கும். நான் நான்காம் வகுப்பில் படித்தபோது எங்கள் ஊர் ஊராட்சி நூலகம் சென்று நாமக்கல் கவிஞர் இராமலிங்கம் எழுதிய மலைக்கள்ளன் நாவலைப் படித்து இன்னும் நினைவில் உள்ளது. அந்தச் சிறுவயதில் தொடங்கிய நூலக ஆர்வம் பின்னாளில் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் படித்து நூலக அறிவியலில் ஒரு பட்டம் பெறவும் அடித்தளமாக அமைந்தது.

ஒரு பொது நூலகத்தைப் பார்க்க முடியுமா என என் மகள் புவனாவிடம் கேட்டேன்.

“உள்ளூர் நூலகத்தில் நானும் உறுப்பினர் ஆக நினைத்தேன்., வாங்கப்பா போகலாம்” என அழைத்தாள். அடுத்த பத்தாவது நிமிடத்தில் எங்கள் கார் கார்லிங் உட்கிளை நூலகத்தின் முன் உரிய கார் நிறுத்தும் பகுதியில் நின்றது.

கண்ணாடிக் கதவுகளைத் திறந்து உள்ளே சென்றோம். அடுத்த அடியை என்னால் எடுத்து வைக்க முடியவில்லை. “இவ்வளவு பெரிய நூலகமா?” என வியந்து அப்படியே உறைந்து நின்றேன். மூன்று தளங்களில் அமைந்த பெரிய நூலகமாக இருந்தது.

நூலக உதவியாளர் சுட்டிக்காட்டிய கணினியில் தன் பெயர், முகவரி போன்ற விவரங்களை உள்ளிட்ட அடுத்த வினாடியில் புவனா கோவிந்தராஜூ என்னும் பெயர் பொறித்த கண்ணைக் கவரும் நூலக உறுப்பினர் அட்டை வந்து விழுந்தது. உறுப்பினர் ஆவதற்குக் கட்டணம் எதுவுமில்லை! ஓட்டாவா நகரில் வசிப்பதற்குச் சான்றாக ஓட்டுநர் உரிமத்தை காட்டினாள் அவ்வளவுதான்.

அடுத்து அந்த உதவியாளர் சொன்ன தகவல்தான் என்னை அதிர்ச்சிக்கு உள்ளாக்கியது. அது இன்ப அதிர்ச்சி! “இனி நீங்கள் முப்பது புத்தகங்கள், பத்து டி.வி.டி.கள் ஆகியவற்றை வீட்டிற்கு எடுத்துச் செல்லலாம்” என்று சொன்னால் அதிர்ச்சியாக இருக்காதா என்ன?

நாவல் என எழுதப்பட்ட நூலடுக்கில் என் மகள் தான் விரும்பிய நூல்களைப் பார்த்து ஒரே நிமிடத்தில் எடுத்தாள். நான் சிறுகதை நூலை எடுக்க விரும்பினேன். அருகில் இருந்த கணினியில் Short stories by Canadian authors என உள்ளீடு செய்தேன். உடனே ஒரு பத்து நூல்களின் பெயர், நூலாசிரியர், அவை தற்போது நூலகத்தில் உள்ளதா இல்லையா, இருந்தால் எந்த

அடுக்கு போன்ற விவரங்கள் திரையில் தோன்றின. விசைப்பலகைக்கு அருகில் சிறு தாள்களும் பென்சிலும் இருந்தன. விவரத்தை எழுதிக் கொண்டு குறிப்பிட்ட அடுக்கை நோக்கி விரைந்தேன்-கண்டேன் புத்தகத்தை.

பெரிய அலமாரிகளில் நூல்கள் அழகாக அடுக்கப்பட்டிருந்தன. செவி நுகர் நூல்கள் (Audio books) நூற்றுக் கணக்கில் அடுக்கி வைக்கப் பட்டுள்ளன.

எடுத்த நூல்களை ஒவ்வொன்றாக Barcode reader மேல் வைக்க நூல் பற்றிய விவரம் கணினித் திரையில் தோன்றியது. நூல் விவரம், திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டிய தேதி முதலியவற்றோடு ஒரு சிறு துண்டுச்சீட்டு வெளியில் வந்தது.

குழந்தைகள் பிரிவில் அவர்களுக்கேற்ற இருக்கைகள், வண்ணப் படங்களுடன் பெரிய எழுத்துகளில் அச்சிடப்பட்ட புத்தகங்கள், விளையாட்டுப் பொம்மைகள் என எல்லாம் அசத்தலாக இருந்தன. தொட்டில் பழக்கம் இறுதி வரைக்கும் என்பதால் பெற்றோர் தம் குழந்தை களுடன் நூலகத்திற்கு வருகிறார்கள்.

பதினம் வயதினருக்குத் தனிப்பிரிவு உள்ளது. அவர்தம் பருவத்திற்கு ஏற்ற நூல்களை அங்கு பார்க்கலாம். அவர்களுக்கென பல்வேறு போட்டி களையும் நடத்திப் பரிசளிக்கிறார்கள். எட்டிப் பார்த்தேன். ஒரு போட்டி நடந்து கொண்டிருந்தது. ஒரு கல்லூரி மாணவன் குலுக்கலில் ஒரு சீட்டை எடுத்து அதில் குறிப்பிட்டவாறு நாய்போல குரைத்தான். இன்னொருவன் கராத்தே செய்து காட்டினான். இப் போட்டிக்கு Scavengers Hunt என்று பெயராம்!

ஆழ்ந்து படிப்போருக்குத் தனிப்பிரிவு, நூலக நண்பர்களுக்குத் தனி இடம் என ஏகப்பட்ட பிரிவுகள் உள்ளன. முதியோருக்கான பிரிவு என்னை

வியப்பில் ஆழ்த்தியது. அப்பிரிவில் இருந்த புத்தகங்கள் எல்லாம் பெரிய பெரிய எழுத்துகளில் இருந்தன. முதுமை என்பது இரண்டாவது குழந்தைப்பருவம் என்பதை மனத்தில் கொண்டு இப்பிரிவை அமைத்து இருக்கிறார்கள்!

சுவர்களில் உள்ளூர் ஓவியர்களின் திறமையை அங்கீகரிக்கும் வகையில் அவர்கள் வரைந்த படங்களை அழகாக மாட்டியிருந்தார்கள்.

அங்குள்ள இருக்கை வசதிகளைப் பார்த்தாலே உட்கார்ந்து படிக்கலாம் என்னும் ஆசையைத் தூண்டுகிறது. ஓர் இடத்தில் புத்தக அலமாரியின் அருகில் ஒருவர் படுத்து உறங்கிக் கொண்டிருந்தார். இப்படி சற்று நேரம் தூங்கி எழுந்து படிக்கவும் அங்கு அனுமதி உண்டாம்!

நம்மூரில் நூலக வாசகர் வட்டம் இருப்பது போல இங்கும் நூலக நண்பர்கள் என்னும் அமைப்பு உள்ளது. நம் கரூர் மாவட்ட மைய நூலகத்தில் மாதம் தோறும் 'சிந்தனை முற்றம்' கூட்டம் நடப்பதுபோல இங்கே வாரந்தோறும் நடைபெறுகிறது. அப்போது புதிய நூல்களைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள். இந்த நிகழ்ச்சிக்கு Book chat என்று பெயர் வைத்துள்ளார்கள். மேலும் இளைஞர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கருத்தரங்கு களும், குழந்தைகளுக்கான கதை சொல்லி நிகழ்ச்சி களும் வாரம்தோறும் நடைபெறுகின்றன.

“ஆளும் வளரணும் அறிவும் வளரணும் அது தாண்டா வளர்ச்சி” என்னும் பட்டுக் கோட்டையார் பாடல் வரியை கனடா நாட்டினருக்கு யார் மொழிபெயர்த்துச் சொன்னார்களோ தெரிய வில்லை. அறிவை வளர்த்துக் கொள்ள வசதியாக நூலகக் கட்டமைப்பை பெரிய அளவில் உருவாக்கி உள்ளார்கள்.

வெளியில் வரும்போது நூலகரிடம் பேசினேன். கனடா நாட்டில் நூலக இயக்கம் என்பது 1779 ஆம் ஆண்டிலேயே தொடங்கி விட்டதை நினைவு கூர்ந்தார். “கோலன் பகுப்பு முறையைக் கண்டு பிடித்தது யார் தெரியுமா?” எனக் கேட்டேன். “வொன் மிஸ்டர் ரெங்கநாட்டன்” என்றார். ஆம். நூலக அறிவியலின் தந்தை எனப்போற்றப்படும் டாக்டர் எஸ்.ஆர்.ரெங்கநாதன் அவர் எங்கள் இந்திய நாட்டைச் சேர்ந்தவர் என்று பெருமையுடன் சொன்னேன். உடனே “வாவ்” என்று கூவினார்!

வெளியே வரும்போது என் மகள், ‘அப்பா இங்கே கைகளைக் காட்டுங்கள்’ என்று சொல்லி ஒரு பொத்தானை அழுத்தினாள். சில்லென்று ஒரு திரவம் துளி வந்து கையில் பரவியது. அது கிருமி நாசினியாம். பலரும் தொட்ட நூல்களை நாமும் தொட்டிருப்போம். நோய்த்தொற்று வரக்கூடாது என்பதற்காக இதை வைத்துள்ளனர் என விளக்கம் தந்தாள்! வியந்து நின்றேன்!

நான் ஒரு நூலக அறிவியல் பட்டதாரி. எனது கணிப்பில் இது உண்மையிலேயே மிகச்சிறந்த பொது நூலகமாகும்.

‘கலாயுஷணம்’
கறுவாக்கேன்
முத்துமாதவன்

அகவை ஐம்பதில் அழகுடன் வாழ்க

வாழைநகரின் இதய மென
வடிவுடன் திகழும் வாசிகசாலை
வாழும் வழிகளின் வண்ணமென
வாசம் வீசும் பூஞ்சோலை
அன்புத் தமிழர் பெரு நிலத்தில்
அழகுடன் உயரும் கலைக்கூடம்
ஐம்பது ஆண்டுகள் அகவையிலே
அற்புதம் செய்யும் எழில்மாடம்!

அரசியல் அறிவு ஆன்மீகம்
ஆங்கிலம் சிந்தனை செந்தமிழும்
ஆயகலைகள் அத்தனையும்
அறிவைப் பெருக்கும் ஆச்சரியம்
இயற்கை யழிவு பேரனர்த்தம்
இல்லா தொழிந்த பெருயுத்தம்
செயற்கைச் சுனாமி கொரோனாவும்
சிதைத்த போதும் சிறப்பாயிருந்து!

மனிதரைப் புனிதராக்கியே
மண்ணிலே வாழச் செய்யும்
மதியினைப் பெருக்கி வைத்து
மாண்புடன் உயர வைக்கும்
நூலக உலகம் நூல் வெளியீடும்
சிறுவர் நூலகம் சிகரம் கொள்ளும்
இனிய மலரின் மகரந்தம் போன்று
எழிலாய் இனிக்கும் இன் தமிழென்று
இதயம் மகிழும் இளையோன் ஸ்ரீதர்
இயக்கிடும் பணியே இமயமாகும்!

பூவாய் பாவாய் பொன்னெழில் கதிராய்
புலரும் பொழுதின் புதிய தென்றலாய்
புகழாய் புதுமையாய் பொழியும் கலையாய்
பூமியில் சிறந்திட வாழ்த்துகின்றேன்
வித்தாய் சொத்தாய் விளையும் முத்தாய்
கனியாய் தேனாய் கற்கண்டாய்
முத்தமிழ் சுவையாய் முகிழ்த்திட வென்று
முத்து மாதவன் வாழ்த்துகின்றேன்!

வயர்வரி மாத சிறப்பு தினங்கள்

- 2 – உலக சதுப்பு நில தினம்
- 4 – உலக புற்றுநோய் தினம்
- 10 – உலக பருப்புகள் தினம்
- 11 – உலக யுனானி தினம்
- 14 – காதலர் தினம்
- 20 – உலக சமூக நீதி தினம்
- 21 – சர்வதேச தாய்மொழி தினம்
- 22 – உலக சிந்தனை தினம்
- 27 – உலக தன்னார்வ தொண்டு நிறுவனங்கள் தினம்
- 29 – அரிய நோய்கள் தினம்

மார்ச் மாத சிறப்பு தினங்கள்

- 1 – உலக தற்காப்பு தினம்
- 3 – உலக வனவிலங்குகள் தினம்
- 8 – சர்வதேச மகளிர் தினம்
- 13 – உலக உறக்க தினம்
- 14 – சர்வதேச கணித தினம்
- 15 – உலக நுகர்வோர் தினம்
- 18 – உலக மறுசுழற்சி தினம்
- 21 – உலக கவிதை தினம்
  - சர்வதேச காடுகள் தினம்
- 22 – உலக தண்ணீர் தினம்
- 23 – உலக வானிலை தினம்
  - 24 – உலக காசநோய் தினம்
  - சர்வதேச சாதனையாளர்கள் தினம்
- 31 – உலக தகவல் பாதுகாப்பு தினம்

ஏப்ரல் மாத சர்வதேச தினங்கள்

- 2 – உலக ஆட்டிஸ விழிப்புணர்வு தினம்
  - சர்வதேச குழந்தைகள் புத்தக தினம்
- 3 – உலக கரட் தினம்
- 6 – சர்வதேச வளர்ச்சி மற்றும் அமைதிக்கான விளையாட்டு தினம்
- 7 – உலக சுகாதார தினம்
- 10 – உலக ஹோமியோபதி தினம் - (ஹோமியோபதி மருத்துவத்தின் தந்தை எனப்படும் ஜெர்மனியைச் சேர்ந்த சாமுவேல் ஹனிமான் பிறந்த தினம்)
- 12 – சர்வதேச விண்வெளி தினம்
- 15 – உலக கலை தினம்
- 16 – உலக பேச்சு தினம்
- 17 – உலக ஹீமோபீலியா தினம்
- 18 – உலக பாரம்பரிய தினம்
- 19 – உலக கல்லீரல் தினம்
- 21 – உலக படைப்பாற்றல் தினம்
- 22 – புவி தினம்
- 23 – உலக புத்தகம் மற்றும் பதிப்புரிமை தினம்
- 25 – உலக கால்நடை மருத்துவ தினம்
  - உலக மலேரியா தினம்
- 27 – உலக கால்நடைகள் தினம்
- 29 – சர்வதேச நடன தினம்

முதன் முதலாய்...

- பூச்சியத்தை கண்டுபிடித்தவர்கள் இந்தியர்கள்.
- களிமண் பாத்திரங்கள், பட்டு ஆடைகளை முதன் முதலில் உருவாக்கியவர்கள் சீனர்கள்.
- உலகின் முதல் புகையிலையில்லா நாடு பூட்டான்
- உப்புக்கு வரிவிதித்த முதல்நாடு சீனா
- பெண்களுக்கு வாக்குரிமை வழங்கியமுதல் நாடு நியூசிலாந்து (1893)
- கரட்டை முதன் முதல் பயிரிட்ட நாடு ஆப்கானிஸ்தான்
- உலகின் முதல் நாகரிகம் எனக் கருதப்படுவது சுமேரிய நாகரிகம்
- மிகப்பழமையான தேசியக் கொடியைக் கொண்டுள்ள நாடு டென்மார்க்
- உலகில் முதல் முதல் தபால் தலை (முத்திரை) பயன்படுத்திய நாடு பிரிட்டன்.
- பொதுத்தேர்தல் நடைபெற்ற முதல் ஆசிய நாடு இந்தியா
- சைபர் சட்டங்களை உருவாக்கிய முதலாவது ஆசிய நாடு சிங்கப்பூர்
- வெடிமருந்தைக் கண்டுபிடித்த நாடு சீனா
- காகிதத்தைக் கண்டுபிடித்த நாடு சீனா
- உலகின் முதல் பீரங்கியை உருவாக்கிய நாடு சீனா
- எழுத்து முறையைக் கண்டுபிடித்தவர்கள் சுமேரியர்கள்.
- அச்சடி முறையை கண்டுபிடித்தவர்கள் சீனர்கள்.
- எய்ட்ஸ் நோய் முதன் முதலாக ரிப்போர்ட் செய்யப்பட்ட நாடு அமெரிக்கா.
- உலக வங்கியிலிருந்து முதன் முதல் கடன் பெற்ற நாடு பிரான்ஸ்.

தொகுப்பு: திருமதி. ஜெஸ்மின் ஹப்சா மஜீத்

ஏப்ரல்-23

உலக புத்தக தின
சிறப்புக் கட்டுரை

புத்தகம் தமிழருவி மணியன்

“நல்ல புத்தகங்கள் நல்ல கனவுகளை வளர்க்கும். நல்ல கனவுகள் நல்ல எண்ணங்களை நல்ல செயல்களை உருவாக்கும்” என்பார் அப்துல் கலாம். ஒரு மனிதனை நெறிப்படுத்தவும் முறைப்படுத்தவும் நல்ல நண்பர்கள் புத்தகங்களே!

ஒரு புத்தகத்தைப் படிப்பது, ஒரு புதிய நண்பனைப் பெறுவது போன்ற இனிய அனுபவம். அதே புத்தகத்தை மீண்டும் படிப்பது, நெடுநாள் பிரிந்த நெருங்கிய நண்பனைத் திரும்பவும் சந்திப்பது போன்ற சுகமான அனுபவம்.

எகிப்திய மண்ணில் என்றோ வாழ்ந்து, கால வெள்ளத்தில் கரைந்து மறைந்த அறிவார்ந்த ‘பாரோ’ அரசன், தான் நெஞ்சார நேசித்து வாசித்த புத்தகங்களின் இருப்பிடத்தை ‘மன மருத்துவ நிலையம்’ என்று பெயரிட்டு மகிழ்ந்தானாம். எவ்வளவு அர்த்தம் செறிந்த அடைமொழி!

நல்ல நூல்கள் ஒருவனை மனிதனாக மட்டுமல்ல, மகாத்மாகவே மாற்றி விடக்கூடும்.

துளசிதாசரின் ராமாயணமும், வியாசரின் பகவத்கீதையும் இந்து சமயத்தின் சாரத்தை அண்ணல் காந்தி அறிந்துகொள்ள உதவின. எட்வின் அர்னால்ட் எழுதிய விண்ணவர் பாட்டும், ஆசியாவின் ஜோதியும் பௌத்த நெறிகளில் அவரைப் பற்றுக் கொள்ளத் தூண்டின. பிளாவட்ஸ்கியின் ‘பிரம்ம ஞானத்தின் திறவுகோல்’, புதிய ஏற்பாட்டில் ஏசுவின் மலைச்சொற்பொழிவு, கார்லைஸ் வடித்த ‘வீரர்களும் வீர வணக்கமும்’ இந்து, கிறிஸ்துவ, இஸ்லாம் சமயங்களைத் தேசப் பிதாவுக்கு தெளிவாக இனம் காட்டின.

டால்ஸ்டாயின், ‘இறைவனின் அரசாங்கம் உனக்குள் இருக்கிறது’ மகாத்மாவின் மனதை

மலரச் செய்தது. ரஸ்கினின் ‘கடையனுக்கும் கடைத்தேற்றம்’ அவருடைய சிந்தனைகளைப் புதிய வாழ்க்கைத் தத்துவத்தில் வழி நடத்திச் சர்வோதயம் காணச் செய்தது. தோரேவின் ‘சட்ட மறுப்பு’ நூல்தான் காந்தி அடிகளுக்கு புதிய போராட்ட வியூகத்துக்குப் படியமைத்துத் தந்தது. மற்றவர்கள் பொழுது போக்குவதற்காகவும், மன மகிழ்ச்சிக்காகவும் படித்த போது, மகாத்மா பின்பற்றுவதற்காகப் படித்தார்.

உலக வரலாற்றில் சில புத்தகங்கள் சரித்திர நதியின் போக்கையே மாற்றிச் சாதனை படைத்தன. சில புத்தகங்கள் மனித குலத்தை நல்வழிப்படுத்தின. ஒரு சில புத்தகங்கள் இனப்படுகொலைக்கும், உலகப் போருக்கும் உந்து சக்திகளாயின. வால்டேர், ரூசோவின் படைப்புகள் பிரெஞ்சுப் புரட்சிக்கு வழித்தடம் அமைத்தன. ஹிட்லரின் ‘மெயின் காம்ப்’பும், நீஷேவின் தத்துவச் சிந்தனைகளும் ஜெர்மனியைப் போர் வெறி கொள்ளச் செய்தன.

ஐரோப்பாவின் சர்ச்சைக்குரிய படைப்பாகப் பரபரப்பை ஏற்படுத்தியது மாக்கியவல்லியின் ‘இளவரசன்’ (Prince). மிலான், பிளாரன்ஸ், நேபிள்ஸ், வெனிஸ், திருச்சபை என்று தனித்தனியாகப் பிரிந்து கிடந்த இத்தாலியை ஒன்றுபடுத்த, ஒரு வலிமையான தலைமை தேவை என்று உணர்ந்த மாக்கியவல்லி, அந்தத் தலைமைக்கு வேண்டிய பண்புகளை விளக்குவதற்காக வரைந்தது தான் ‘இளவரசன்’ என்ற நூல்.

அரச தர்மம் வேறு, தனி மனித தர்மம் வேறு என்று வலியுறுத்துவதுதான் அந்த நூலின் அடிப்படை. நாட்டைப் படுகுழியிலிருந்து பாதுகாக்க விரும்பும் தலைவன், அன்பு ததும்பும் சொற்களையும் ரத்தம் தோய்ந்த

செயல்களையும் பயன்படுத்த வேண்டும் என்பதுதான் மாக்கியவல்லியின் வாதம்.

‘ஆட்சியைக் கைப்பற்றிய தலைவன் தீமைகள் அனைத்தையும் ஒரே நேரத்தில் மிக விரைவாகச் செய்து முடித்து நன்மைகளைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக செய்ய வேண்டும். மக்கள் விவரமில்லாதவர்கள். அப்போதைய தேவைகளே அவர்களுக்கு முக்கியம். அவர்கள் எளிதாக ஏமாறுவார்கள். அதிகாரத்தைக் கைப்பற்ற வஞ்சகம், மோசடி, பொய்யுரைகளில் ஆட்சியாளர் ஈடுபடுவதில் தவறில்லை. எப்படித் தோற்றம் தருகிறோம் என்பதைத் தான் உலகம் பார்க்கும். உண்மையில் ஒருவன் எப்படிப்பட்டவன் என்று அது ஆய்வதில்லை’ என்று தார்மீகத்துக்கு முற்றிலும் எதிரான செய்திகளை ‘இளவரசன்’ சமந்து வந்தது.

மாக்கியவல்லியின் மறைவுக்குப் பின்புதான் ‘இளவரசன்’ நூலாக வெளிவந்தது. 20 ஆண்டுகளில் 25 பதிப்புகள் அச்சேறிய அந்த நூலுடன் தான் பிரெஞ்சுப் பேரரசன் பதினான்காம் லூயி படுக்கைக்குச் செல்வது வழக்கம். நெப்போலியன் வாட்டர்லூ போர்க்களத்தில் கூட ‘இளவரசன்’னைப் பிரிந்திருக்கவில்லை. ஜெர்மனியின் இரும்பு மனிதர் பிஸ்மார்க் பக்தி சிரத்தையுடன் அதைப் படித்துப் போற்றினார். தனக்கு இடையறாத ஊக்கம் தந்த நூல் ‘இளவரசன்’ என்று ஹிட்லர் புகழ்ந்தான். மார்க்ஸுக்கு முன், அரசியல் சிந்தனையில் ஐரோப்பாவைப் புரட்டி எடுத்த படைப்பு மாக்கிய வல்லியின் ‘இளவரசன்’ என்பதில் இரண்டு கருத்தில்லை.

அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள் சுதந்திரப் பிரகடனம் செய்து பிரிட்டிஷ் பிடியிலிருந்து விடுபடுவதற்கு அச்சாரம் போட்டதும் ஒரு புத்தகம்தான். ஜார்ஜ் வாஷிங்டன், தாமஸ் ஜெபர்சன், பெஞ்சமின் பிராங்க்ளின் போன்றவர்கள் தொடக்கத்தில் பிரிட்டிஷ் விசுவாசிகளாகவே விளங்கினர். இங்கிலாந்தின் மேலாண்மையிலிருந்து விலகி, அமெரிக்கா தனிநாடாக மாறுவதில் அவர்களுக்குச் சம்மதமில்லை. ஆனால், அமெரிக்கா தனி நாடாவது தவிர்க்க முடியாதது என்று திடமாக நம்பியவர் தாமஸ் பெயின்.

‘ஒரு கண்டம், ஒரு சிறிய தீவின் ஆதிக்கத்தில் நீண்ட காலம் இருப்பதற்கு வாய்ப்பில்லை. எந்த உபகிரகமும் தாய்க்கிரகத்தைவிடப் பெரிதாக இருக்க முடியாது’ என்று பெயின், அமெரிக்கா தனியாகப் பிரிவதற்கான காரணங்களைத் தர்க்க ரீதியாக விளக்கி வெளியிட்ட நூல் ‘பகுத்தறிவு’ (Common Sense). ‘வனவிலங்குகள் கூட தாம் ஈன்றெடுத்த குட்டிகளை விழுங்குவதில்லை. நாகரிகமற்ற காட்டு மிராண்டிகளும் தங்கள் குடும்ப உறுப்பினர்களைத் தாக்குவதில்லை.

ஆனால் இங்கிலாந்து அடிப்படை நியாயங்கள் இல்லாமல் அமெரிக்காவின் மீது ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது’ என்று பெயின் அந்த நூலில் குறிப்பிட்டார்.

‘பகுத்தறிவு’ வெறும் 47 பக்கங்கள் கொண்ட நூலாக வெளிவந்தது. மூன்றே மாதங்களில் 1 லட்சத்து 20 ஆயிரம் பிரதிகள் விற்றுத் தீர்ந்தன. மொத்தம் 5 லட்சம் பிரதிகள் விற்பனையான இந்த நூலைப் போல் மக்கள் மனங்களை மின்னல் வேகத்தில் பாதித்த நூல் வேறெதுவும் இல்லை. பொறுப்பு உணர்ச்சியற்ற பிரிட்டிஷ் ஆதிக்கத்தை எதிர்த்து அமெரிக்கர்கள் போரிட வேண்டும் என்று இந்தப் புத்தகம் அறைகூவல் விடுத்த ஆறே மாதங்களில், பிலடெல்பியாவில் அமெரிக்க காங்கிரஸ் கூடி சுதந்திரப் பிரகடனத்தை அறிவித்தது. போர் நடத்தி வென்று, பிரிட்டிஷ் பிடியிலிருந்து விலகி அமெரிக்கா சுதந்திர நாடானது.

அடிமை முறையை ஒழிக்க, அமெரிக்காவில் உள்நாட்டுப் போர் உருவாவதற்கு காரணமான தும் ஒரு புத்தகமே! சமயப் போதகராக இருந்த ஹாரியட் பீச்சர் ஸ்டோவ் என்ற பெண், அடிமைகளுக்கு இழைக்கப்படும் இன்னல்களைக் கண்டு இதயம் ரணமாகி அவர்களுடைய விடுதலைக்காக நடத்திய எழுத்து வேள்விதான் ‘டாம் மாவின் குடிஸ்’ (Uncle Tom’s Cabin) என்ற புத்தகம். அடிமைகளின் அவல வாழ்வை, ஸ்டோவ் கொஞ்சம் கற்பனை கலந்து கதை வடிவில் ‘நேஷனல் ஈரா’ என்ற வார இதழில் ஓராண்டு வரை எழுதினார். அது நூல் வடிவில் வந்தபோது ஒரே ஆண்டில் அமெரிக்காவில் 3 லட்சம் பிரதிகள் விற்பனையானது. ஐரோப்பாவிலும், காலனி நாடுகளிலும் 15 லட்சம் புத்தகங்கள் விற்று வரலாறு படைத்தது.

நீக்ரோவை மதித்து, ஒரு கறுப்பரை நாயகனாக்கி நாவல் படைத்த முதல் எழுத்தாளர் திருமதி. ஸ்டோவ். அடிமை முறை ஒழிப்புக்காக அமெரிக்காவில் நான்காண்டுகள் நடந்த உள்நாட்டுப் போருக்கு இந்தப் புத்தகமே அடித்தளமானது. இது 22 மொழிகளில் வெளியிடப்பட்டது. இந்த படைப்பின் பாதிப்பால் தான் ஆபிரகாம் லிங்கன் அமெரிக்க ஜனாதிபதியாக வர முடிந்தது. ஸ்டோவ் 1862இல் ஜனாதிபதி மாளிகைக்கு வருகை தந்தபோது, ‘பெரிய உள்நாட்டுப்போரை உருவாக்கிய புத்தகத்தை வரைந்த சிறிய மங்கையே வருக’ என்று சிரித்தபடி வரவேற்றார் லிங்கன்.

‘வர்க்கப் போராட்டம் பாட்டாளி மக்களின் வெற்றியுடன் தான் முடிவடையும்’ என்று முழங்கியவர் மார்க்ஸ். தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் தேசிய பற்றுக்களைப் பலவீனப்

படுத்தி, அவர்களிடையே சர்வதேச ஒற்றுணை உணர்வை உருவாக்க முடியும் என்று அவர்களவு கண்டார். ஒடுக்கப்பட்ட வர்க்கத்தின் விவிலியமாகக் கருதப்படும் மூலதனத்தை (Das Capital) மார்க்ஸ் எழுதி முடிக்க 17 ஆண்டுகள் ஆயின. லண்டன் மியூசியத்தின் நூலகத்தில் ஒவ்வொரு நாளும் 16 மணி நேரம் பல்நேர தத்துவங்களையும், பொருளாதாரச் சிந்தனைகளையும் ஆய்வு செய்து, அவர் வடித்துத் தந்ததுதான் 'மூலதனம்'. சுரண்டப்பட்ட ஏழைகளுக்காக வழிநீர் சிந்தி, வறிய தொழிலாளர்களின் வளத்துக்காகத் தன்னலம் இன்றி உழைத்து, வாழ்க்கை முழுவதும் அன்புத் தவமியற்றிய மாமுனிவன் மார்க்ஸ்.

எழுத்தைத் தவம் போல் போற்றியவர் டால்ஸ்டாய். சிற்பம் செதுக்குவது போல், பார்த்துப் பார்த்துப் பதம் பதமாக அவர் எழுத்தைச் செதுக்கியதால் தான், அவருடைய அன்னா கரீனாவும், போரும் அமைதியும் உலக இலக்கிய சிகரத்தில் இடம்பெற்றன.

எழுத்தை வேள்வியாக நடத்தும் டால்ஸ்டாய் கள் இன்று நம்மில் எத்தனைபேர்? 'ஓர் எழுத்தாளன் தன்னுடைய வாழ்க்கைக் காகவும், எழுதுவதற்காகவும் பணம் சேர்க்க வேண்டியது அவசியம். ஆனால், எந்தச் சூழலிலும் அவன் பணம் சேர்ப்பதற்காக வாழ்வதோ, எழுதுவதோ கூடாது' என்றார் மார்க்ஸ். பொதுவாழ்வில் மனிதப் புனிதனாக வலம் வந்த தோழர் ஜீவா, 'மக்களுக்காக எழுத வேண்டும். இதுதான் ஜனாயுகத்தில் எழுத்துக் கலையின் முதல் சூத்திரம்' என்று அறிவுறுத்தினார்.

மன்மத எழுத்துகளுக்கு மாலை சூட்டும் இந்த வணிகப் பொருளாதார யுகத்தில் மனித நேய எழுத்தாளர்களுக்கு மரியாதை இல்லை. இங்கே திருக்குறளும், திரிகடுகமும், நாலடியாரும், நான்மணிக்கடிகையும் மாணவர்களால் மதிப்பெண்களுக்காகவே மனப்பாடம் செய்யப் படுகின்றன. மனித சமூகத்துக்கு மண்ணின் மரபார்ந்த அறவொழுக்கங்களைக் காலம் காலமாகக் கற்றுத் தரும் வேதங்களும், விவிலியமும், திருமறையும் இன்றைய 'நியூவேவ்' இளைஞர்களுக்கு வேண்டப்படாத வெறும் குப்பைகளாகத் தோற்றம் தருகின்றன.

இந்த மண்ணில் எழுதுவதற்கு எத்தனையோ பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. சமுதாயத்தைப்

பாதிக்கும் பிரச்சினைகளைக் கருவாக்கி, அவற்றுக்கு கலையழகோடு தீர்வு சொல்லுவது தான் எழுத்தின் முதல் நோக்கமாக இருக்க வேண்டும். வறுமைக்காகச் சோரம் போவதும், எச்சிலையில் மிச்சமிருக்கும் சோற்றுக்காகச் சொறி நாயுடன் பிச்சைக்காரன் சண்டை இடுவதும் வாழ்வின் யதார்த்த உண்மைகளாக இருக்கலாம். அதே நேரத்தில் லட்சியங்களுக்காகப் போராடுவதும், தீமைகளுக்கு எதிராகத் துணிந்து துவந்த யுத்தம் நடத்துவதும், சத்திய வாழ்க்கையில் சோதனைகளைச் சந்திப்பதும் யதார்த்தத்துக்கு முரணானவை என்று முடிவு கட்டிப் படைப்புலக பிரும்மாக்கள் புறந்தள்ளலாகாது.

'எழுதுகோல் தெய்வம். இந்த எழுத்தும் தெய்வம்' என்ற பாரதியின் பாதையில் நல்ல லட்சிய வேட்கையுள்ள படைப்பாளிகள் பல்கிப் பெருகினால், இந்தச் சமுதாயத்தைச் சுத்தமாக சலவை செய்துவிட முடியும். நல்ல புத்தகங்களைத் தேடிப் படிக்கும் மனோபாவம் மக்களிடையே மலர வேண்டும். புத்தகம் இல்லாத வீடு ஜன்னல் இல்லாத அறை போன்றது. புத்தகங்களின் நடுவில்தான் குழந்தைகள் வளர்க்கப்பட வேண்டும். படிப்பதன் மூலம்தான் அறிவுக்கண் திறக்கும்.

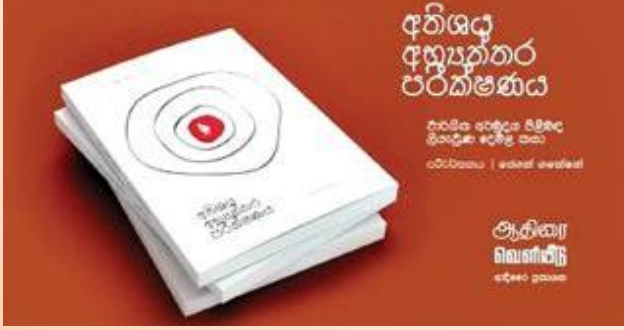
நம்மைச் சிந்திக்கச் செய்யும் புத்தகங்களே நல்ல புத்தகங்கள். இசையின் இனிமை இசையமைப்பவரின் இசைக் குறிப்பில் இல்லை. அதைக் கேட்டுச் சிலிர்க்கும் இதயத்தில் இருக்கிறது. அதேபோன்று புத்தகத்தின் பெருமை அதன் உள்ளடக்கத்தில் இல்லை. அது நமக்குள் உருவாக்கும் உந்துதலில் இருக்கிறது.

புத்தகங்கள் புனிதமானவை. அவை எதிர்பார்ப்புக்களுக்காக முகத்துக்கு நேரே எவரையும் முகமலரச் செய்வதில்லை. முதுகுக்குப் பின்னால் புறம் பேசுவதும் இல்லை. ஆனால், புத்தகங்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் நாம் விழிப்புடன் இருக்க வேண்டும். மோசமான புத்தகத்தை விட நம் நேரத்தைக் களவாடும் தீய திருடன் வேறு ஒருவரும் இல்லை.

ஆங்கில அறிஞர் பேகன் சொல்கிறார்: 'சில புத்தகங்களைச் சுவைக்க வேண்டும். சிலவற்றை அப்படியே விழுங்கிவிட வேண்டும். சில புத்தகங்களை மட்டும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அசைபோட்டு ஜீரணிக்க வேண்டும்'.

நன்றி: ஆனந்த விகடன்.

சிங்களம் பேசும் தமிழ் வாழ்க்கை

ஈழத் தமிழர்களுக்கும் சிங்களர்களுக்கும் இடையே மிகவும் நெந்துபோயிருக்கும் உறவில் இலக்கியம் தான் சிறிது இணைப்பை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. அவ்வகையில் ரிஷான் ஷெரீஃப் சிங்களத்திலிருந்து தமிழுக்கு மொழிபெயர்த்த நூல்கள் குறித்துத் தொடர்ந்து 'இந்து தமிழ்' நாளிதழில் கவனப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம்.

இப்போது தமிழ்ச் சிறுகதைகள் சிங்களத்துக்குச் செல்கின்றன. சயந்தன், ஷோபாசக்தி, தமிழ்நதி, அனோஜன் பாலகிருஷ்ணன், தாட்சாயணி, ஜேகே, ஜிஃப்ரி ஹாஸன், சக்கரவர்த்தி ஆகியோரின் கதைகள் சிங்களத்துக்கு மொழி

பெயர்க்கப்பட்டு 'அதிஷ்ட அபியந்தர பரீக்ஷனய' (மிக உள்ளக விசாரணை) என்ற தலைப்பில் தொகுப்பாக வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது.

மொழி பெயர்த்திருப்பவர் ஜெகன் கணேசன். இந்த நூலை எழுத்தாளர் சயந்தனின் 'ஆதிரை' பதிப்பகம் வெளியிட்டிருக்கிறது. சயந்தனிடம் பேசியபோது, "நூறாண்டுகளுக்கும் மேலான இனரீதியான முறுகல்களை, முரணை இவ்வாறான இலக்கிய முயற்சிகள் தணித்தோ தீர்த்தோ விடாது. ஆயினும், நியாயங்களைப் பகிர்ந்துகொள்வதற்கான ஒரு நம்பிக்கையான அரங்கை முதலில் காயங்களைப் பகிர்ந்து கொண்டு கட்டியெழுப்ப இயலும். அவற்றைக் கரிசனையோடு உள்வாங்கக் கூடிய உணர்ந்து கொள்ளக் கூடிய ஒரு தரப்பினர் சிங்கள மக்களிடையே சிறிய அளவிலேனும் உண்டு. அவர்களோடு இணைந்து நின்று நம் பிரச்சினையை எடுத்துச் செல்லலாம் என்ற நம்பிக்கையின் விளைவுதான் இவ்வாறான முயற்சிகள். இருப்பினும், இவ்வாறான இணைக்க முயற்சிகளை - புலிப் பிரச்சாரமாக பூதாகாரப்படுத்தக் கூடிய பேரினவாதச் சிந்தனையும், அதற்கு ஆதரவு வழங்கக்கூடிய சட்ட இறுக்க நடைமுறைகளும் அங்கு உண்டு என்பதால், தயக்கத்தோடும் அவதானத்தோடும் தான் இப்படியான முயற்சிகளை முன்னெடுக்க வேண்டியிருக்கிறது" என்றார். இதுபோன்று மேலும் பல முயற்சிகள் தொடர வாழ்த்துகள்!

நன்றி இந்து தமிழ் திசை

காலச்சுவடுகள்

கல்குடா - கும்பறுமலை சந்தி

வாழைச்சேனை - நாசிவந்தீவு தபால்துறை

புகைப்பட உதவி:
திருமதி. ஸோபா ஜெயரஞ்சித் (தவிசாளர்)

ஐம்பது ஆண்டு கால நூல் வெளியீட்டுப் பயணத்தில் நாற்பதுக்கு மேற்பட்ட நூல்கள் வெளியீட்டுள்ள ஆ.மு.சீ.வேலழகன்!

83 வயதிலும் அயராது எழுதவரும் மூத்த இளைஞன்

உழைப்பாளிகள் பெருமை பேசும் மே மாதம் 12ஆம் திகதியுடன் 83 அகவை நிறையும் ஈடிணையற்ற உழைப்புக்குச் சொந்தக்காரராய்! நாம் நெருங்க முடியா சாதனைகளுக்குச் சொந்தக்காரராய் திகழ்பவர் திருப்பழகாமம் ஈன்றெடுத்த விவசாயி! திருக்குறள் பெருமை போற்றுவதில் தன் வாழ்நாள் முழுவதும் எழுத்துப் பணி செய்துவரும் முன்னோடி! பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் அவர்களால் 'சாரதி அல்ல பாரதி' எனப் போற்றப்பட்டவர், பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி முதல் பல பேராசிரியர்களும் படைப்பாளிகளும் வியந்து பாராட்டி அணிந்து உரைகள் எழுதிச் சிறப்பித்த படைப்பாளி திரு.ஆ.மு.சீ.வேலழகன் அவர்கள்! இந்த 83ஆவது வயதிலும் அயராது எழுதி வருபவர்!

06.02.2022, ஞாயிற்றுக்கிழமை மட்டக் களப்புத் தமிழ்ச்சங்கத்தில் அவருடைய மூன்று நூல்களின் வெளியீட்டு விழா இடம் பெற்றது.

ஒரு எழுத்தாளன் தன்னுடைய ஒரு நூலை வெளியீடு செய்வதற்கே பெரும்பாடு படுகையில் கடந்த பல வருடங்களாக ஒரே மேடையில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட நூல்களைத் தொடர்ச்சியாக வெளியிட்டு சாதனை படைத்து வருபவர் நமது வேலழகன் அவர்கள்! அவ்வகையில் பெப்ரவரி-06ம் திகதி 'தீதகற்றித் திருவாக்கும் திருமறை (திருக்குறள் சுருக்க ஆய்வு), அன்புடையர் என்பும் உரியர் பிறர்க்கு (நாவல்), சில்லிக்கொடி ஆற்றங்கரை (2ம் பதிப்பு) போன்ற நூல்களின் வெளியீட்டு விழா மட்டக்களப்பு தமிழ்ச் சங்க மண்டபத்தில் நடைபெற்றது.

1972 ஜூன் மாதம் வெளிவந்த தீயும் தென்றலும் (கவிதைத் தொகுப்பு) தான் இவருடைய முதல் நூல் வெளியீடு. இவ்வருடம் இவருடை நூல் வெளியீட்டுப் பயணத்தின் பொன் விழா ஆண்டு! நமது பொதுசன நூலகத்தின் பொன் விழா ஆண்டினைச் சிறப்பிக்கும் வண்ணம் வெளியிடப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற 'நூலக உலகம்' இதழில், கடந்த 02 வருட காலத்தினுள் நூற்றாண்டு கண்ட!

மற்றும் பொன் விழாக் காண்கின்ற சாதனையாளர்கள் பற்றிய பதிவுகளை வாசகர்களுக்காய் ஆவணப்படுத்துவதில் பேருவகை கொள்கின்றோம். அவ்வகையில் 50 ஆண்டுக்கால நூல் வெளியீட்டுப் பணியில் ஆ.மு.சி.வேலழகன் அவர்கள் வெளியிட்டுள்ள நூல்களின் பட்டியலை வாசகர்களுக்கு அறியத்தருவது இத்தருணத்தில் பொருத்தமாய் அமையும் என நினைக்கின்றேன்.

1. தீயும் தென்றலும் - கவிதை - 1972, ஜூன்
2. சாதியா? சதியா - உரைச்சித்திரம் - 1973, ஜனவரி
3. உருவங்கள் மானிடராய் - கவிதை - 1993, டிசம்பர்
4. கமக நிலா - சிறுகதை - 1997, ஜூலை
5. வேலழகன் அரங்கக் கவிதைகள் - கவிதை - 1997, ஜூலை
6. மூங்கில்காடு - சிறுகதை - 2001, ஜூன்
7. மூங்கில்காடு (2ம் பதிப்பு) - சிறுகதை - 2003, ஜனவரி.
8. விழியும் வழியும் - கவிதை - 2003, மே
9. மூங்கில்காடு (3ம் பதிப்பு) - சிறுகதை - 2004, மே
10. சில்லிக்கொடி ஆற்றங்கரை - நாவல் - 2004, ஆகஸ்ட்.
11. செங்காந்தள் - கவிதை - 2006, ஜனவரி
12. இவர்கள் மத்தியிலே - குறுநாவல் - 2006, ஜனவரி
13. கோடாமை சான்றோர்க்கணி - நாவல் - 2006, ஜனவரி
14. திருப்பழகாமம் ஒரு சுருக்க வரலாறு - வரலாறு - 2006, செப்டெம்பர்
15. கேட்டுப் பெற்ற வரம் - சிறுகதை - 2007, ஜூன்
16. தேரான் தெளிவு - சிறுகதை - 2009, ஒக்டோபர்
17. காணா இன்பம் கனிந்ததேனோ? - நாவல் - 2010, ஆகஸ்ட்
18. செங்கமலம் - கவிதை - 2010, ஒக்டோபர்
19. வள்ளுவன் சொல்லே வாழும் நெறி - ஆய்வு - 2011, செப்டெம்பர்
20. காடும் களனியும் - நாவல் - 2011, டிசம்பர்
21. தொன்மைமிகு திராவிட நாகரிகம் - ஆய்வு - 2012, செப்டெம்பர்
22. உள்ளத்தனைய உயர்வு - நாவல் - 2012, செப்டெம்பர்.
23. சந்தனக்காடு - கவிதை - 2014, ஆகஸ்ட்
24. நெஞ்சில் நிலைத்த நினைவுகள் - தொகுப்பு - 2014, ஆகஸ்ட்
25. கும்பிட்ட கையுள்ளும் கொலை செய்யும் கருவி - 2015, ஏப்ரல்
26. கலைகளுக்கெல்லாம் அரசு கவிதை - இலக்கணம் - 2015, ஜூன்
27. சிந்தனைச் சிற்பி கண்டுமணிப் பெரியார் - வரலாறு
28. பனிச்சையடி முன்மாரியும் சட்டக்கிணறும் - 2017, ஜூன்
29. அழியாத் தடங்களில் ஆறுமுகம் - தொகுப்பு - 2018, புரட்டாதி
30. கல்லெறிபட்ட கண்ணாடி - குறநாவல் - 2018, புரட்டாதி.
31. இன்பம் பயக்கும் வினை - சுருக்க வரலாறு - 2018, கார்த்திகை
32. மனிதனுக்கே மனிதன் ஈந்த மாமறை - ஆய்வு - 2018, புரட்டாதி
33. தடம் பதித்த தயாளன் - தொகுப்பு - 2019, தை
34. உருவுகண்டு எள்ளாமை வேண்டும் - குறுநாவல் - 2019, ஐப்பசி
35. கரகக் கலைச் சிகரம் வடிவேல் - வரலாறு - 2019, கார்த்திகை
36. தென்னாடுடையவனே எந்நாட்டிலும் - ஆய்வு - 2019, ஐப்பசி
37. அறிவற்றம் காக்கும் கருவி - நாவல் - 2020, வைகாசி.
38. மறக்க முடியுமா? - 2020, மார்கழி
39. கீழைக்காற்று - மகன் கருணாநிதியின் கவிதைத் தொகுப்பினை மறுபதிப்புச் செய்து வெளியிட்டார்,
40. தீதகற்றித் திருவாக்கும் ஒருமறை - ஆய்வு - 2022, பெப்ரவரி
41. அன்புடையர் என்பும் உரியர் பிறர்க்கு - நாவல் - 2022, பெப்ரவரி
42. சில்லிக்கொடி ஆற்றங்கரை (2ம் பதிப்பு) - நாவல் - 2022, பெப்ரவரி

இந்தப் பதிவு எழுதப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற தருணத்தில் அவர் தன்னுடைய அடுத்த நூலினை எழுதிக் கொண்டிருப்பார்! அவர் தான் ஆ.மு.சி.

தனது படைப்புக்களுக்கு பல்வேறு விருதுகளையும் பரிசுகளையும் பெற்றுக் கொண்டிருக்கும் நமது ஆ.மு.சி.வேலழகன் அவர்கள்! அவை பற்றியெல்லாம் அலட்டிக் கொள்ளாமல் எந்நேரமும் எழுதுவதிலும் படிப்பதிலும் தன்னுடைய முழு நேரத்தினையும் பயன்படுத்துகின்றார். அடிக்கடி நோய்வாய்ப்பட்டு நடமாட முடியாத நிலையினில் இருக்கின்ற தருணங்களில் கூட தன்னுடைய அடுத்த படைப்புக்களைப் பற்றியே சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கின்ற படைப்பாளி! இத்தனைக்கும் இதுவரைக்கும் எந்த தினசரி பத்திரிகைகளிலும் இவர் எழுதியதில்லை! அண்மைக் காலமாக மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தினை களமாகக் கொண்ட இளந்தலைமுறையினரால் வெளியிடப்பட்ட கவிஞன், கதிரவன் போன்ற சஞ்சிகைகளில் அன்புக்காக சில படைப்புக்களை எழுதியுள்ளாரே தவிர! அதற்கு முன்பும் பின்பும் வேறெந்தப் பத்திரிகைகளிலும் அவர் எழுதியதில்லை.

தனக்கென ஒரு பாணியினை வகுத்துக் கொண்டு, தான் பிறந்து வளர்ந்த புலத்திலும் அதனை அண்டியுள்ள சூழலிலும் வாழ்ந்த, வாழ்கின்ற மக்களின் வாழ்வியல் பண்பாடுகளையும், விவசாயத் தொழில்சார்ந்த சமுதாயத்தின் கட்டமைப்பு வளர்ச்சிப் படிநிலைகளையும் பிரதேச வட்டார வழக்கு மொழி நடையிலேயே எழுதி படிப்போரை வியக்கும்படியும், நயக்கும்படியும் செய்வதில் வல்லவர்!

இவரது மூத்த மகனான கருணாநிதி அவர்கள் தமிழ்நாட்டில் பல வருடங்களாக 'பார்க்கர்' எனும் பெயரில் பிரபலமான பதிப்பகம் ஒன்றினை நடத்தி வந்தார். அவர் 'பார்க்கர்' அச்சகத்தின் மூலம் தமிழ்நாட்டின் பல பேராசிரியர்களது ஆய்வு நூல்கள், மற்றும் இலங்கை, இந்தியா, மலேசியா போன்ற நாடுகளைச் சேர்ந்த படைப்பாளிகளது இலக்கியப் படைப்புக்கள் எனப் பல நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார். தமிழ் வெளியீட்டுப் பணிக்காக இந்தியாவின் முன்னாள் ஜனாதிபதி அப்துல் கலாம் அவர்களின் கரங்களினால் கௌரவிக்கப்பட்ட பெருமையும் அவருக்குக் கிடைத்தது. அவரது துணைவியார் சிறந்த தமிழ்ப் பேச்சாளராகவும், இலக்கியப் படைப்பாளியாகவும் விளங்குகிறார் பல வருடங்களுக்கு முன்னால் விஜய் டிவியின் 'தமிழ்ப் பேச்சு எங்கள் மூச்சு' நிகழ்வின் நடுவராக விளங்கியதோடு, தற்பொழுது விகடன் வெப் டிவிக்காக 'கதைப்போமா' எனும் பெயரில் பிரபலங்களுடன் உரையாடிக் கொண்டிருக்கிறார். இலங்கையில் நடைபெறுகின்ற இஸ்லாமிய இலக்கிய மாநாடுகள், கம்பன் விழாக்களில் தொடர்ந்து பங்குபற்றுவதோடு ஏராளமான பட்டிமன்றங்களிலும் தன் திறமையினைப் பறைசாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றார். இவர் தான் நமது ஆ.மு.சி.வேலழகன் அவர்களது மூத்த மருமகள் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. அடுத்து, தமிழ் சினிமாவில் பிரபல ஸ்டில் போட்டோகிராபராக வலம் வரும் சிற்றரசு அவர்கள் வேலழகன் அவர்களின் மகன்களில் ஒருவராவார். இவரது துணைவியாரான திருமதி. கங்கா சிற்றரசு அவர்களும் தென்னிந்திய சினிமா உலகின் பிரபல பின்னணிப் பாடகியாகத் திகழ்கிறார்.

இப்படிப் பெரியதொரு கலைக்குடும்பத்தின் மூத்த தலைமகனாக விளங்கும் ஆ.மு.சி.வேலழகன் அவர்களின் எழுத்துலக சாதனைகள் பல! எழுதுவதிலும் தன்னுடைய படைப்புக்களை பதிப்பித்தலிலும், சாதாரண அச்சகங்களை புத்தகங்கள் பதிப்பிக்கின்ற பணியில் ஈடுபடுத்தி அவர்களை அடுத்த கட்டத்திற்கு நகர்த்துவதிலும்! ஒரே மேடையில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட நூல்களை வெளியிடுவதிலும் அவருக்கு நிகர் அவரே தான்!

கடந்த 2018இல் இவருடைய நாவல் ஒன்றுக்கு ரூ.1 இலட்ச ரூபாய் பரிசு கிடைத்தது. இலங்கையில் இலக்கிய முயற்சிகளை ஊக்குவிக்கின்ற பணியில் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொண்டுள்ள பெயார்வே ஹோல்டிங்க்ஸ் நிறுவனம் கடந்த

2015ஆம் ஆண்டு முதல் தேசிய அளவில் இலக்கிய விருது விழாவினை நடத்தி வருகின்றது. ஒவ்வொரு வருடமும் தமிழ், சிங்களம், ஆங்கிலம் என மூன்று மொழிகளிலும் வெளியாகின்ற சிறந்த நாவல்கள் 05 வீதம் தெரிவு செய்து ஒவ்வொரு வருடமும் முதல் பரிசு பெறும் நாவலுக்கு ரூ. 5 இலட்சமும், ஏனைய 04 நாவல்களுக்கு தலா ரூ. 1 இலட்சம் வீதமும் வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. அவ்வகையில், 2018க்கான 04வது விழாவில் தெரிவு செய்யப்பட்ட தமிழ் நாவல்களுள் ஒன்றாக ஆ.மு.சி.வேலழகன் அவர்களது 'பனிச்சையடி முன்மாரியும் சட்டக்கிணறும்' எனும் நாவலும் தேர்வு செய்யப்பட்டு ரூ. 1இலட்சம் பரிசு பெற்றது. இந்நாவலுக்கான அட்டைப்படம் உட்பட ஆ.மு.சி.வேலழகனது பிற்கால நூல்கள் பலவற்றுக்கான அட்டைப் படங்களை வடிவமைப்பவர் பேத்தாழை பொது நூலகப் பொறுப்பாளராக பணி புரியும் திரு.மரசுதம் பிரகாஸ் அவர்கள் என்பதும் இவ்விடத்தில் குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆ.மு.சி.வேலழகன் அவர்களது வாழ்க்கை வரலாறு குறித்து – திரு.க.பிரபாகரன் அவர்கள் எழுதிய 'மானிட நேயன் ஆ.மு.சி.வேலழகன்' எனும் புத்தகம் வெளிவந்துள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. திருக்குறள் மீதும், திராவிடர் கழகத் தலைவர்கள் மீதும் மிகுந்த பற்றுக் கொண்டவர் ஆ.மு.சி. தான் செல்கின்ற இடங்களில் எல்லாம் இலக்கியத்தில் ஆர்வமுள்ள, ஏனைய துறைகளில் நாட்டமுள்ள இளைஞர்களை எல்லாம் அரங்கினில் ஏற்றி ஏற்றம் காண்பதில் மகிழ்பவர்! அவர் இன்னும் பல ஆண்டுகள் நலமுடன் வாழ்ந்து இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியத்திற்கு வளம் சேர்க்க வேண்டும் என வாழ்த்துவோம்!

ஆவணப் பெட்டகம் 2

கோறளைப்பற்று வடக்கு வாகரைப் பிரதேசத்தில் பிறந்தவர் அரியரத்தினம். ஆசிரியராகப் பணி புரிந்த இவர். சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து 'வித்துவான்' பட்டம் பெற்ற முதலாவது இலங்கையராகவும் திகழ்கிறார். 'வாகரை வாணன்' எனும் பெயரில் பல நூல்களையும், 'போது' எனும் சஞ்சிகையினையும் வெளியிட்டுள்ளார். வரலாறு, கலை, இலக்கியம், ஆய்வு என பல்வேறு தளங்களில் நின்று தமிழ் மற்றும் ஆங்கிலத்தில் பல நூல்களை எழுதிய வாகரை வாணன் அவர்களது 'தமிழர் வரலாற்றில் சில பக்கங்கள்' எனும் நூலில் இருந்து இப்பகுதி ஆவணப்பெட்டகம் ஊடாக வாசகர்களுக்காய் நன்றியுடன் மறுபிரசுரம் செய்யப்படுகின்றது.

கோறளைப்பற்று வடக்கில் தொன்மைமிகு பனிச்சங்கேணி வன்னிச்சி அரசியின் வரலாறு

நன்றி: வாகரை வாணன்

'வன்னியர்' எனும் சொல் 'வன்ய' என்னும் வடமொழிச் சொல்லில் இருந்து தோன்றியிருக்கலாம் என்பார் பேராசிரியர் சி.பத்மநாதன் அவர்கள். (வன்னியர் பக்கம்-19) இவ் வன்ய என்னும் வடமொழிச் சொல்லின் தமிழ் வடிவமே 'வனம்' எனும் சொல். இச்சொல் தமிழ் மொழியில் காடு என வழங்கும்.

சங்க காலத்தில் காடும் காடு சார்ந்த முல்லை நிலத்திற்குரிய மக்கள், வேட்டுவர், ஆயர் எனக் குறிப்பிடப்பட்டது போல இம் மக்களும் காட்டையே வாழ்விடமாக்கிக் கொண்டிருந்தமையால் காடவர் என்றே அழைக்கப்பட்டனர். இதனை கி.பி. 7ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த பல்லவ மன்னன் பரமேஸ்வர வர்மன் தம் படையில் வன்னியரை அதிக அளவில் சேர்த்துக் கொண்டமையால் காடவர்கோன் என்று அழைக்கப்பட்டமை உறுதி செய்யும்.

வன்னியர், காடவர் என்று பல்லவர் காலத்தில் அழைக்கப் பட்டது போல அம்மக்கள் கானவர் என்று சங்க காலத்திலும் அழைக்கப்பட்டிருக்கலாம். ஏனெனில் இவ்விரு சொற்களும் ஒரே பொருளை உடையவை. பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தன் இச்சொல்லுக்கு காட்டில் வாழ்வர் (கான் -காடு) என்று பொருள் சொல்லியிருப்பது (தமிழர் சால்பு, பக்கம்-136) இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. இது போன்று தமிழகத்தின் தொண்டை மண்டலத்தில் ஆதியில் வாழ்ந்து வந்த குறும்பர், வேட்டுவர் என்னும் பழந்தமிழரை ஏனையோர் வன்னியர் என்று குறிப்பிட்டமை அவர்கள் யார் என்னும் உண்மையை நிலைநிறுத்தும்.

மட்டக்களப்புத் தமிழகத்தின் வடக்கில் குறும்பர் என்னும் வன்னியர் வாழ்ந்திருக்க வேண்டும். இதனால் தான் அங்குள்ள ஓர் இடப்பெயர் திரிந்து 'கும்புறுமுலை' என்று சொல்லப்படுகின்றது. உண்மையில் 'குறும்பு' என்னும் சொல்லுக்கு குடிசை என்றும் பொருள். ஆனால் இப்பழந் தமிழ்ச் சொல்லின் பொருள் உணராதோரே அதனைச் சிங்களச் சொல் என்று கூறுவர்.

வன்னியர் இவ்வாறு பல பெயர் கொண்டிருந்த நிலையிலேயே பாண்டியர், பல்லவர், சோழர் ஆகியோரின் படைகளின் தளபதிகளாய் இருந்து அவற்றை ஆட்சி செய்தமையால் 'படையாட்சி'

என்னும் பெயருக்கு உரியவராயினர். இதனைத் தமிழக வரலாறு மட்டுமன்றி, மட்டக்களப்பு பூர்வ சரித்திரமும் (மட்டக்களப்பு மான்மியம்) சொல்லும். இவ் வரலாற்றில் இருந்தே படையாட்சி குலத்து சிறிகுலன் கி.மு.82இல் மட்டக்களப்பு மன்னனாக முடிசூடியதாக அறிகின்றோம்.

வன்னியருக்கும் மட்டக்களப்புக்குமிடையே நெருங்கிய தொடர்பு நிலவியது என்பதற்கு மட்டக்களப்பு

மன்னன் அமரசேனன் காலத்தில் (கி.பி.4ஆம் நூற்றாண்டு) தமிழகத்தின் இராமேஸ்வரத்தில் இருந்து மட்டக்களப்புக்கு வருகை தந்த ஏழு வன்னிச்சியரை இங்கு குறிப்பிடலாம்.

இவ்வெழுவரில் வீரமுத்து வன்னிச்சி அன்றைய மட்டக்களப்புத் தமிழகத்தின் ஒரு பகுதியாக இருந்த முத்துக்கல்லில் அமரசேனனால் குடியேற்றப்பட்டதாக அறிய முடிகின்றது. அன்றிலிருந்து ஆங்கிலேயர் ஆட்சியின் இறுதிக் காலம் வரை முத்துக்கல் வன்னியர் சிற்றரசாகவே விளங்கியது. அதன் பின் முத்துக்கல் உடையார் பிரிவாகக்

கணிக்கப்பட்டது.

முத்துக்கல்லில் வன்னியர் சிற்றரசு தோற்றம் பெற்று ஏறக்குறைய ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்குப் பின் (கி.பி. 1549) கோறளைப்பற்று வடக்கில் உள்ள கிராமங்களில் ஒன்றான பனிச்சங்கேணியில் வன்னியர் சிற்றரசு உதயமானது. இது பற்றி வரலாற்றுப் பேராசிரியர் சி.பத்மநாதன் அவர்கள் பின்வருமாறு கூறுவார். “மட்டக்களப்பு முழுவதும் முற்காலங்களில் ஒரு தனியான நிர்வாகப் பிரிவாகவோ ஆட்சிப் புலமாகவோ அமைந்திருக்கவில்லை. அதில், கோறளைப்பற்று, வாகரை, மட்டக்களப்பு, மண்முனை, எருவில், போரதீவு, பழுகாமம், நாடுகாடு, சம்மாந்துறை, பாணமை என்னும் பிரிவுகள் இருந்தன. அவற்றில் வன்னியர் என்னும் சிற்றரசரின் ஆட்சி ஏற்பட்டிருந்தது. (ஈழத்து இலக்கியமும் வரலாறும், பக்:88)

பேராசிரியர் போன்று கோறளைப்பற்று வடக்கு பனிச்சங்கேணியில் போர்த்துக்கீசர் காலத்தில் (கி.பி.16ஆம் நூற்றாண்டில்) வன்னியர் சிற்றரசு நிலை பெற்றிருந்தமையை வரலாற்று அறிஞரும் யேசு சபைத் துறவியுமான வண.ஜோன் டபிள்யூ லாங் (FR.JOHN W LANG, SJ) அடிகளார் தமது ஆங்கில நூலில் இவ்விதம் எழுதுவார்.

The Vanni extended right across the north of the Island below the Jaffna Peninsula and above Anuradhapura and Polonaruwa. It touched Trincomalee on the north east and Panichankerni on the south east. Vanniches or Vanniya Queen ruled over different parts of Vanni and there was one at Panichenkerni in the Portugues times. (Palm fringed Coast – Page: 50-51)

அருட்தந்தை லாங் அடிகளாரின் மேற்படி ஆய்வு பனிச்சங்கேணி வன்னிமை, இலங்கையின் வடபகுதி வன்னிமையோடு தொடர்புடையது எனக் காட்டும். எனினும் அன்று முத்துக்கல் மட்டக்களப்பு தமிழகத்திற்குட்பட்டிருந்த மையால் அதன் வன்னிமைக்கும் பனிச்சங்கேணி வன்னிமைக்கும் இடையே நெருங்கிய பிணைப்பு இருந்திருக்குமென்று நாம் உறுதியாக நம்பலாம்.

முத்துக்கல்லில் ஆங்கிலேயர் ஆட்சியின் இறுதிக் காலத்தில் வன்னியர் ஆட்சிக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கப்பட்டாலும் அதன் பின் அப்பிரதேசம் உடையார் பிரிவாக மாற்றமடைந்தது. அப்பிரிவினாள் பிரசித்தி பெற்றுத் திகழ்ந்த உடையார்மாரில் குலசேகரம்பிள்ளை உடையார், காத்தமுத்து உடையார், பஞ்சாயுதம் உடையார், வண்டையா உடையார் (தாய்வழித் தமிழர்) ஆகியோர் மட்டுமன்றி முத்துக்கல் வன்னிமைப் பாரம்பரியத்தைச் சேர்ந்த நாச்சியார் (இவரின் பிற்காலப் பெயர் அக்கினேசியம்மா) என்பவரின் மூத்த மகன் அமரர்.அ.பேதுருப் பிள்ளை உடையாரும் ஒருவராவார்.

வாகரைக்கும் முத்துக்கல்லுக்கும் இடையே ஏற்பட்ட இந்த வரலாற்றுப் பாரம்பரியத் தொடர்பு அக்கால கட்டத்தில் வாகரையில்

வாழ்ந்தவரும் வல்வெட்டித்துறையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவருமான சந்தியாகு அந்தோனிப்பிள்ளை என்பவரை நாச்சியார் திருமணம் செய்திருந்தமை யினால் பெரும்பாலும் அற்றுப்போய் விட்டதெனலாம்.

பனிச்சங்கேணியில் வன்னியர் அரசு செய்தமையை Sir James Emerson Tennant எனும் பிரித்தானிய வரலாற்று அறிஞர் தாம் எழுதிய ஆங்கில நூலில் The salt lake or lay way of Panichenakerni is a very remarkable spot. Tradition says that is it was once the site of a royal residence (Ceylon. Vol-II, Pages:474-475) என்று குறிப்பிட்டுள்ளமை பனிச்சங்கேணி ஒரு காலம் சிறந்ததோர் அரசு தானியாக விளங்கியமையை எடுத்துக் காட்டும். மேலும், கோறளைப்பற்று வடக்கை நீண்ட காலம் ஆட்சி செய்த வன்னிச்சியின் அரசுதானி பனிச்சங்கேணியில் அமைந்திருந்தாலும் அவரது மற்றுமொரு இல்லமும் அரசியால் அமைக்கப்பட்டதாகச் சொல்லப்படும் நாகதம்பிரான் கோயிலும் காயான்கேணியில் (புல்லாவியில்) இருந்திருக்க வேண்டும் என்பதற்கு அங்கு காணப்படும் கட்டிடச் சிதைவுகளும், தூண்களும், 'வண்ணாத்திப் பாலம்' என்னும் வன்னிச்சிப் பாலமும் சிறந்த சான்றுகளாக அமையும்.

வன்னிச்சியின் அரசுதானியான பனிச்சங்கேணியை விட காயான்கேணியில் இன்றும் வழக்கில் உள்ள வன்னிச்சி பற்றிய பாரம்பரியக் கதைகளில் அம்மக்கள் கொண்டுள்ள அபார நம்பிக்கையை அப்பிரதேசத்தின் ஒரு பகுதிக்கு 'வன்னிச்சி நகரம்' என்று பெயர் சூட்டியுள்ளமை வெளிப்படுத்தும்.

இவை பற்றி பொதுவாக அறிஞர் ரெனன்ர் அவரது அதே நூலில் இவ்விதம் எழுதுவார்.

“...The ruins of the ancient stone bridge called ‘Vannathi Palam’ that tradition says. Led to the residence of the Vannichchi or ancient Queen of the Vanni, the ruins of which are still visible in the jungle. The bridge had been constructed of single stone pillars of prodigious dimensions evidently designed to carry a wooden plate form as the roadway (page: 474-475)

இற்றைக்கு 465 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு போர்த்துக்கீசர் காலத்தில்

மட்டக்களப்பு கோறளைப்பற்று வடக்கில் பனிச்சங்கேணி என்னம் பழந்தமிழ்க் கிராமத்தை அரசுதானியாகக் கொண்டு வன்னிச்சி நாச்சியார் என்னும் தமிழ் அரசி சுதந்திரமாக அரசு செய்தாள் என்னும் வரலாற்றுச் செய்தி ஈழத்தின் வடபகுதியில் கி.பி.18ஆம் நூற்றாண்டில் பண்டாரவன்னியன் என்னும் தமிழ் அரசன் நடத்திய ஆட்சியை நமக்கு பல வகைகளில் நினைவூட்டும்.

இந்தக் கட்டுரைக்காக பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள சில படங்கள், 'மட்டக்களப்பு இணையம்' எனும் இணையத்தளத்திலிருந்து, வரலாற்று ஆய்வாளராகத் திகழும் திரு.என்.எஸ்.கே.திருச்செல்வம் அவர்களது முகநூல் பதிவில் இருந்தும் நன்றியுடன் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன. (ஆர்)

கிழக்கிலங்கை வாகரைப் பிரதேசமானது கடந்த ஐந்து நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் ஒரு தமிழ் வன்னிச்சியின் ஆளுகையின் கீழ் உட்பட்டு இருந்தது என அவ்வப்போது மேலைநாட்டு அறிஞர்களது வரலாற்றுக் குறிப்புக்களைக் கொண்டு தமிழ் ஆய்வாளர்கள் எழுதி வந்த போதும் அது எத்தகைய தாக்கத்தினையும் செலுத்தியதாக அறிய முடியவில்லை. காயான்கேணி புல்லாவிச் சந்தியில் அமைந்துள்ள காட்டுப் பகுதியில் கிடைக்கப் பெற்ற கந்தரண்கள், ஓடுகள் போன்ற பொருட்கள் இதற்குப் பெரும் வலுச்சேர்ப்பதாக அமைந்த போதும், கிழக்கில் தொல்லியல் துறையானது முன்னெடுத்துச் செல்லப்படாமல் உள்ளதனாலும் பலவித அழுத்தங்கள் காரணமாகவும் அரசு அதிகாரிகளும் இவ்விடயத்தில் போதிய ஆர்வம் செலுத்தாத போதும் கோறளைப்பற்று வடக்கு வாகரைப் பிரதேச செயலாளராக பணிபுரிந்த செல்வி.எஸ்.ஆர்.இராகுலநாயகி அவர்கள் மிகுந்த பிரயத்தனத்தின் மத்தியில் இவற்றை வெளிக் கொணர்வதில் முன்னின்று உழைத்தார்.

இத்தருணத்தில் கிழக்கின் தொல்லியல் ஆய்வாளர் செல்வி.க.தங்கேஸ்வரி போன்றோர் வாகரைப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த காயான்கேணி, பனிச்சங்கேணி, கதிரவெளி போன்ற பகுதிகளில் தமிழரின் பழைய அரசு இருப்புக்கள் இருந்தமைக்கான ஆதாரங்கள் உள்ளதாக எழுதியுள்ளனர். அவற்றிலும் பனிச்சங்கேணி வன்னிச்சி எனும் சிற்றரசியின் ஆளுகைக்குள் இப்பிரதேசம் இருந்த தகவலினையும் குறிப்பிட்டுள்ளனர். இருப்பினும் தொடர்ச்சியான தேடல்களோ பதிவுகளோ இல்லாமையினால் தமிழர் வரலாற்றின் தொன்மை விளக்கும் வரலாற்றுத் தொன்மங்கள் இன்னும் பூமிக்குள்ளேயே உறங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன.

வொன்விழாக் காணும் நூலகத்தில் 'வெள்ளி விழா' கண்ட வண்களுக்கு பாராட்டு விழா

சர்வதேச மகளிர் தினத் தினை முன்னிட்டு , வாழைச்சேனை பொதுசன நூலகத்தினால் நடத்தப்பட்ட சிறப்பு நிகழ்வு . தற்பொழுது கோறளைப்பற்று பிரதேச சபை பொது நூலகங்களில் பணிபுரியும் பெண் ஊழியர்களுள் 25 வருடங்களுக்கு மேலாக பணிபுரியும் 04 பெண் ஊழியர்களைக் கௌரவிக்கின்ற நிகழ்வு நடத்தப்பட்டது . அது குறித்து மார்ச் -28 தினகரன் பத்திரிகையில் வெளியான எஸ்.ஏ.ஸ்ரீதர் எழுதிய பதிவு.

கோறளைப்பற்று வாழைச்சேனை பிரதேச சபையின் கீழ் இயங்கி வருகின்ற வாழைச்சேனை பொதுசன நூலகத்தின் 50ஆவது ஆண்டு நிறைவினை முன்னிட்டு இவ்வருடம் பல்வேறு நிகழ்வுகள் நூலகத்தில் நடைபெற்று வருகின்றன. அவ்வகையில், சர்வதேச மகளிர் தினத்தினை முன்னிட்டு கோறளைப்பற்று பிரதேச சபை நூலகங்களில் கடந்த 25 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக பணிபுரிந்து வரும் திருமதி சிவனேஸ்வரி செல்வேந்திரன், திருமதி சுதாமதி அருள்பிரகாசம், திருமதி தாரணி தங்கத்துரை மற்றும் வாழைச்சேனை பொதுசன நூலகத்தின் நூலகர் திருமதி ஜெஸ்மின் ஹப்சா மஜீத் ஆகிய நான்கு பெண் உத்தியோகத்தர்களை பாராட்டி கௌரவிக்கும் நிகழ்வு அண்மையில் பொதுசன நூலகத்தில் நடைபெற்றது.

கோறளைப்பற்று பிரதேச சபையின் தவிசாளர் திருமதி ஸோபா ஜெயராஞ்சித் தலைமை தாங்கி நடத்திய இந்நிகழ்வில், சபையின் செயலாளர் ச.நவநீதன், நிதி உதவியாளர் எஸ்.ஜெயருபன் ஆகியோர் அதிகளாகக் கலந்து கொண்டனர். ஏனைய பொதுநூலகங்களில் பணிபுரிகின்ற உத்தியோகத்தர்கள் பலரும் இந் நிகழ்வில் கலந்து கொண்டனர்.

“கடந்த 1996 முதல் நூலகப் பணியில் ஈடுபட்டு வருகின்ற குறித்த பெண் உத்தியோகத்தர்கள் இப்பிரதேச சபைக்குட்பட்ட 07 பொது நூலகங்க ளுள் அநேகமாக இதுவரை 04 இற்கு மேற்பட்ட பொதுநூலகங்களில் இதுவரை பணியாற்றி உள்ளனர். நாட்டின் யுத்த அசாதாரண சூழ்நிலை நிலவிய காலங்கள் முதல் தற்கால கொரோனா சூழ்நிலையில் கூட தளராது, ஏனைய பொதுநூலக உத்தியோகத்தர்களுக்கு முன்னோடிகளாகவும் பணி புரிந்துள்ளனர். நேரம் தவறாமையே, நூலகத்தின் அனைத்து நிலைக் கடமைகளையும் சரிவரச் செய்கின்றமை, நூலகத்தின் வளர்ச்சி நோக்கிய விரிவாக்கப் பணிகளில் அர்ப்பணிப்புடன் ஈடுபட்டு வருகின்றமை, ஆவணங்களைச் சரியாகப் பேணுகின்றமை உட்பட நூலகத்தின் அனைத்துப் பணிகளிலும் அர்ப்பணிப்புடன் செயற்பட்டு கடந்த 25 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக பொறுமையுடன் பணி புரிகின்றனர்.

அவர்களை பாராட்டுவதன் மூலம் தான் இளைய தலைமுறையினரையும் ஊக்கப்படுத்த முடியும்.

ஆண்கள் நிறைந்த தொழில் வெளியில் இன்று எல்லாத் துறையிலும் பெண்கள் வியாபித்துள்ளனர். தனியார் துறையாயினும் சரி, அரசு துறையாயினும் சரி பெண்கள் வீடுகளைத் தாண்டி தொழில் வெளியில் அவர்கள் எதிர்கொள்ளும் சவால்கள் பலவாகும். ஆனால் அவை அனைத்தையும் கடந்து, தமது தொழிலுக்கு நேர்மையாகவும், அர்ப்பணிப்பு டனும் பணியாற்றுவவர்களை ஆண், பெண் பேதமின்றி கனப்படுத்த வேண்டியது காலத்தின் தேவை. அதன் அடிப்படையிலேயே இந்த நிகழ்வும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது.

ஆண்களுக்கு இணையாக பல்வேறு துறைகளில் பணிபுரியும் பெண்களை போற்ற வேண்டியது நம் எல்லோரதும் கடமையாகும். பிரதேச சபைகளில் இதற்கான ஒதுக்கீடுகளை மேற்கொண்டு, சபையின் கீழ் பணிபுரிகின்ற பெண்களை கௌரவப்படுத்த வேண்டும். 25 ஆண்டுகளாக பணி செய்யும் பெண் உத்தியோகத்தர்களை கௌரவிக்கின்ற இந்த நிகழ்வினை பிரதேச சபை மேற்கொண்டிருக்க வேண்டும். ஆனால் நூலக உத்தியோகத்தர்களே இதனை முன்னின்று ஆரம்பித்து வைத்துள்ளமை பாராட்டுக்குரியது. இதனை ஏற்பாடு செய்த வாழைச்சேனை பொதுசன நூலக உத்தியோகத்தர் அ.ஸ்ரீதருக்கு பாராட்டுக்களையும் நன்றியினையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்” என்று தவிசாளர் தனது தலைமை உரையில் தெரிவித்தார்.

அதிகளின் உரைகளைத் தொடர்ந்து வெள்ளி விழா கண்ட பெண் உத்தியோகத்தர்களுக்கான கௌரவிப்பு இடம்பெற்றது. திருமதி ஜெஸ்மின் ஹப்சா மற்றும் திருமதி சிவனேஸ்வரி செல்வேந்திரன் ஆகிய இருவருக்கும் தவிசாளர் நினைவுச் சின்னங்களையும், பரிசுப் பொருட் களையும் வழங்கி வைத்தார். தொடர்ந்து செயலாள ரினால் திருமதி சுதாமதி அருள்பிரகாசத்துக்கும், நிதி உதவியாளரினால் திருமதி தாரணி தங்கத்துரைக்கும் நினைவுச் சின்னங்களும், பரிசுகளும் வழங்கப் பட்டன. கௌரவிக்கப் பெற்ற 04 பெண்மணிகளும் தமது பணிக்கால மனப்பதிவுகளை பகிர்ந்து கொண்டதுடன், தம் பணிக்காலத்தில் தாம் பெற்றுக் கொண்ட முதல் கௌரவம் இதுவெனக் கூறி, நிகழ்வினை ஏற்பாடு செய்த ஸ்ரீதருக்கும், விழாக்குழுவுக்கும் தமது நன்றியினை நெகிழ்ச்சி யுடன் பதிவு செய்தனர்.

“இருபது கதைகள் தந்த முருகேசு தவராஜா” : எஸ்.ஏ.ஸ்ரீதர்

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் வடக்கே உள்ள வாழைச்சேனை நகரில் பிரபலமான பாடசாலை “வாழைச்சேனை இந்துக்கல்லூரி”. இப்பாடசாலை வரலாற்றில் மிக நீண்ட நெடியதொரு வரலாற்றைக் கொண்டதொரு ஆளுமையின் பெயர் தான் முருகேசு தவராஜா. வாழைச்சேனையில் 18.03.1950 அன்று முருகேசு, வள்ளியம்மை தம்பதியினருக்கு மகனாகப் பிறந்தார் தவராஜா.

வாழைச்சேனை இந்துக்கல்லூரி வாழைச்சேனை கனிஷ்ட பாடசாலையாக இருந்த காலத்தில் இங்கு ஆரம்பக் கல்வி பயின்றதொரு மாணவன்! இடைநிலைக் கல்வியினை வந்தாறுமூலை மத்திய கல்லூரியில் பெற்றார். உயர்தரத்தில் வர்த்தகத் துறையில் கல்வி பயின்று சித்திபெற்று, பல்கலைக்கழக அனுமதியினையும் பெற்றார். 1982ஆம் ஆண்டு ஸ்ரீ ஜெயவர்த்தனபுரப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு ஆங்கில மொழி மூல பட்டப் பாடநெறியைத் தொடர தெரிவான போதும், நாட்டுச் சூழல் காரணமாக, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு மாற்றப்பட்டு அங்கு கற்று வியாபார நிர்வாக விஞ்ஞானமாணிப் பட்டத்தினைப் பெற்றார்.

தனது படிப்பு முடிந்து, சிறிது காலம் வாழைச்சேனை கடதாசி ஆலையிலே ஊழியராகக் கடமையாற்றிய இவர், பின்னர் 1985ஆம் ஆண்டில் ஆங்கிலப் பாடநெறிக் கற்கையினை மேற்கொண்டு ஆங்கிலத்தில் நல்ல புலமையும் பேச்சாற்றலும் பெற்றார். இதனைத் தொடர்ந்து 1986ஆம் ஆண்டு ஆங்கில ஆசிரியராக கல்வித் துறையிலே தனது தொழிலினை ஆரம்பித்த இவர். 1988ஆம் ஆண்டிலிருந்து பட்டதாரி ஆசிரியராக வாழைச்சேனை இந்துக்கல்லூரியில் கடமையினை தொடங்கினார். 1995ஆம் ஆண்டு இந்துக் கல்லூரியின் உப அதிபராகப் பதவி உயர்வு பெற்றவர். 1995ஆம் ஆண்டிலேயே இக்கல்லூரியின் நிறைவேற்றுத் தர அதிபராக பாடசாலையின் நிர்வாகப் பொறுப்பினை ஏற்றுச் சிறப்பாக வழிநடத்தினார். 2000ஆம் ஆண்டு இலங்கை அதிபர் சேவையின் தரம் 2 வகுப்பு IIக்கு பதவியுயர்வு பெற்று நீண்ட காலம் வாழைச்சேனை இந்துக்கல்லூரியில் கடமையாற்றினார். இறுதியாக கரடியனாறு மகா வித்தியாலயத்தின் அதிபராகக் கடமையாற்றி 2007.03.18 அன்று அரச சேவையிலிருந்து ஓய்வு பெற்றார். தன்னுடைய பணிக்காலத்தில் முறாவோடை அ.த.க. பாடசாலை, நாசிவன்தீவு அ.த.க. பாடசாலை, வாழைச்சேனை

அமரர்.முருகேசு தவராஜா
(18.03.1950-13.09.2016)

இந்துக்கல்லூரி, கரடியனாறு மகா வித்தியாலயம் ஆகிய பாடசாலைகளில் கல்விப்பணி புரிந்துள்ளார்.

ஆளுமை மிக்கதொரு ஆசிரியராகவும், மும்மொழிகளிலும் ஆற்றல் மிக்கவராகவும், தமிழ் மற்றும் ஆங்கிலத்தில் பேச்சாற்றல் மிக்கவராகவும் விளங்கிய இவரது சிறப்பான பேச்சாற்றலினை பலரும் அறிவர்.

மாணவர்கள் மத்தியில் பேசுவதற்காகவே பல்வேறு தகவல்களை, பல்வேறு விடயங்களை ஆங்கில, மற்றும் தமிழ் நூல்கள், ஊடகங்கள் வாயிலாகத் தெரிந்து கொண்டு அவற்றினைத் தேவையான தருணத்தில் மாணவர்களுக்கு தனது பேச்சில் தகவல்களாக வழங்குவார். அவரது பேச்சின் பாணி அலாதியானது ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புபடாத பல்வேறு தகவல் கோவைகளை ஒன்றன் பின் ஒன்றாக விளக்கமாக சொல்லி வந்து, இறுதியாக அவை எல்லாவற்றையும் ஒரு புள்ளியில் ஒரு விடயத்தில் கொண்டு வந்து முடித்து கேட்போரை வியக்க வைப்பார்.

இந்தப் பேச்சுத் திறன்தான் அவரை ஒரு கதை சொல்லியாக அதுவும், படிக்கின்ற காலம் முதலே தமிழ் இலக்கியத்திற்கும், தமிழ் புனைகதை வாசிப்பிற்கும் எவ்வித தொடர்பும் இல்லாத துறைகளில் பயின்று, ஆசிரியராகி, அதிபரான இவர்! திடீரென எப்படி தமிழ் சிறுகதை எழுத்தாளர்

ஆனார் என்பது அவரை அறியாதவர்க்கு விடப்பிணைத் தரலாம்! ஆனால், தமிழ் இலக்கிய உலகத் தொடர்பு இல்லாமல் இருந்தாலும் ஆங்கிலத்தில் வெளிவருகின்ற பல்வேறு நூல்களை அவர் தொடர்ந்து படித்து வந்தார்.

வரலாறு, அறிவியல், தர்க்கம் என அவர் பூண்டிருந்த அவதாரங்களுக்கு அவருக்கு ஆதாரமாக இருந்தது அவரது புத்தக வாசிப்புத்தான் என்பேன். இந்தத் தொடர்புதான் எவருடைய பாதிப்பும் இல்லாத தனித்துவமானதொரு கதை சொல்லியாக அவரை வெளிக் கொணர்ந்தது.

2003ஆம் ஆண்டு அவரது சிறுகதைத் தொகுப்பு வெளிவருவதற்கு முன்னர் இதுபோன்ற படைப்பிலக்கிய முயற்சிகளில் அவர் ஈடுபட்டு உள்ளாரா எனத் தேடிய போது, 1992இல் வாழைச்சேனை இந்துக்கல்லூரியில் தா.பரசுராம பிள்ளை அவர்கள் அதிபராக இருந்தபோது வெளியான 'செவ்வாழை' இதழ் வெளியீட்டுக் குழுவில் மு.தவராஜா அவர்கள் இடம் பிடித்திருந்தாலும் படைப்புக்கள் எதனையும் இதழுக்கு எழுதவில்லை. இதனைத் தொடர்ந்து, 1996ஆம் ஆண்டு கோறளைப்பற்று கல்விப் பிரதேச ஆசிரியர் ஒன்றியத்தினரால் வெளியிடப்பட்ட 'சர்வதேச ஆசிரியர் தினச்சிறப்பு மலரான 'ஆசிரிய தீபம்' இதழில் மிறாவோடை அ.த.க. பாடசாலையில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய காலத்தில் மு.தவராஜா அவர்கள் ஒரு கட்டுரை எழுதியுள்ளார். Notes of Lesson, Scheme, Record of Work Vs School Development எனும் ஆங்கில தலைப்பில் அவர் எழுதியுள்ள தமிழ் கட்டுரை யினைப் படித்தால்! இன்று போல் அங்கதச் சுவையும், தர்க்கமும், வரலாற்றுணர்வும் வெளிப் படும் அதே தவராஜாவின் சிந்தனைகளையே அந்தக் கட்டுரையிலும் நாம் காணமுடியும். இதன் பின்னர், 2005ஆம் ஆண்டில் இவர் அதிபராக இருந்த காலத்தில் இந்துக்கல்லூரியில் தமிழ் இலக்கிய மன்றம் ஒன்று உருவாக்கப்பட்டது. அதன் போசகராக மு.தவராஜா அதிபர் அவர்கள் விளங்கினார். அம்மன்றத்தினால் 'மகூலம்' எனும்

சஞ்சிகை வெளியிடப்பட்டது. திருமதி. லோபா ஜெயராஞ்சித் அவர்கள் ஆசிரியராக இருந்து அவ்விதழினை வெளியிட்டார்.

அதன்பின், 2003ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் வெளியான அவரது முதலாவது சிறுகதைத் தொகுப்பான 'மறைமுகம்' அதுவரை ஒரு தேர்ந்த பேச்சாளராக விளங்கிய அவரை சிறந்ததொரு கதை சொல்லியாகவும் எமக்கு அறிமுகப்படுத்துகின்றது.

2000ஆம் ஆண்டில் கோறளைப்பற்று பிரதேச செயலகத்தில் தோற்றம் பெற்ற கலாசாரப் பேரவையும், இங்கு கலாசார உத்தியோகத்தராக கடமையாற்றிய திரு.கே.எஸ்.ஆர். சிவகுமார் அவர்கள் மற்றும், கோறளைப்பற்று பிரதேச கலை, இலக்கிய வளர்ச்சியில் அக்கறை கொண்டவராக விளங்குகின்ற கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியராக விளங்கியவருமான திரு.செ.யோகராசா அவர்களது தொடர்பும் மு.தவராஜா அவர்களை ஒரு சிறுகதைப் படைப்பாளியாக வெளிக்கொணர்வதில் பெரும் பங்களிப்புச் செய்துள்ளது. ஏனெனில், அவரது முதல் கதைத் தொகுப்பினை வெளியிட்டது, கோறளைப்பற்று பிரதேச செயலகத்தின் கலாசாரப் பேரவை. இதற்கு அணிந்துரை எழுதியவர் கலாநிதி. செ.யோகராசா அவர்கள். 10 சிறுகதைகளைக் கொண்ட தொகுப்பு இது.

அன்றைய காலகட்டத்தில் யுத்த அனர்த்தங்களுக்கு முகங்கொடுத்து பல்வேறு சமூகச் சரிவுகளுக்கு முகங்கொடுத்திருந்த எமது சமூகத்தினை ஒரு கல்வியாளனாக அன்றி! தனது மண்ணினதும் மக்களினதும் முன்னேற்றமும் மாற்றமும் விரும்பிய ஒரு சுதேசியின் பார்வையில் தான் கண்ட, தனக்குப் பரிச்சயமான மனிதர்களையும் களங்களையும் தன்னுடைய பாணியில் கதைகளாக்கி நமக்குத் தந்துள்ளார்.

அவரது முதல் கதைத் தொகுப்பான 'மறைமுகம்' தொகுப்பில் 'மறைமுகம்' என்கின்ற பெயரில் எந்தப் படைப்பும் இடம்பெறவில்லை. மாறாக அவர் இத்தொகுப்பில் கூறிய 10 கதைகளும் மறைமுகமான பல்வேறு உட்பொருள்களைக் கொண்டவையாக விளங்கின. யாழினி, பாசிக்குடாப் பாலை, அரியம், ஆவி, மான் இறைச்சி, கல்குடாக் கடல், குயிலி, தாஜ்மஹால், பேய்ப்பனங்காய், இதிகாச படைப்பு என 10 தலைப்புக்களில் கதைகள் இடம் பெற்றிருந்தன. இலங்கைத் தமிழிலக்கிய வரலாற்றில், சிறந்ததொரு ஆய்வாளராக விளங்குகின்ற கலாநிதி. செ.யோகராசா அவர்கள் மு.தவராஜா அவர்களது இக்கதைத் தொகுப்பினைக் கண்டு வியக்கிறார், மகிழ்ச்சி அடைகிறார். ஈழத்துத் தமிழ்ச் சிறுகதை உலகிற்கு சிறந்ததொரு படைப்பாளி புதிதாக வந்திருக்கிறார் எனப் பாராட்டுகின்றார். அதனை அவரது அணிந்துரையில் காண முடியும்.

“ஆய்வாளரென்ற விதத்தில் ஈழத்துச் சிறுகதை வளர்ச்சிப் போக்கினை உன்னிப்பாகக் கவனித்து வருகின்ற எனக்கு இத்தொகுப்பின் வரவு மகிழ்ச்சி

தருகின்றது! அதற்கு முக்கிய காரணமுள்ளது. சிறுகதைகளின் உள்ளடக்கத்தினை மட்டுமே முதன்மைப் படுத்தி சிறுகதைகள் ஆய்வு செய்ய முற்படுகின்ற நிலைமை பொதுவாக ஈழத்துத் தமிழ் ஆய்வுலகில் நிலவி வருகின்றது. அவ்வாறு நோக்கும் போது கூட இத்தொகுப்பில் உள்ள படைப்புக்கள் கவனத்திற்குரியதாகின்றன. இத்தொகுப்பில் உள்ள 10 சிறுகதைகளுள் நான்கு (குயிலி, பேய்ப்பனங்காய், கல்குடா கடல், ஆவி) ஈழத்தின் போர்க்கால வாழ்வின் அவலங்களை பதிவு செய்கின்றன. ஏனைய சிறுகதைகள் இன்றைய சமூகத்தின் - குடும்பம் (யாழினி) பாடசாலை (அரியம்), வியாபார உலகம் (இதிகாசத் தேனீக்கள்) என்பனவற்றில் ஏற்பட்டுவரும் மாற்றங்களைப் பற்றி கூறி எம்மை அதிர்ச்சிக்கு உள்ளாக்குகின்றன. எனினும், எனக்கு மகிழ்ச்சி தரும் விடயங்கள் மேற்கூறியவற்றுள் உள்ளடக்கம் சார்ந்தது மட்டுமன்று. சமகால பெரும்பாலான சிறுகதை தொகுப்புக்களில் காண முடியாத சிறப்புக்கள் வெளிப்படுகின்றன.

அவற்றில் ஒன்று! இத்தொகுப்பின் தலைப்பு ஆகும். கூறவரும் விடயத்தினை வெளிப்படையாகவோ பிரச்சாரப் பாங்கிலோ கூற முற்படாமல் மறைமுகமாகக் கூற முற்பட்டுள்ளமையாகும். நல்ல சிறுகதை ஒன்றின் சிறப்பம்சங்களுள் ஒன்று இது. மற்றொரு சிறப்பு சில சிறுகதைகளின் 'கதைசொல்லும் முறையில், எடுத்துரைப்பு முறையில் காணப்படும். ஆரோக்கியமான மாற்றமாகும். மட்டக்களப்பு சார்ந்த உமா வரத ராஜனின் 'அரசனின் வருகை'யும் திசேராவின் 'கபாலபதி'யும் அம்ரிதா ஏயெம்மின் 'மந்திரச் சேவல்கள் - விலங்குகள்' என்பனவும் அத் தகையனவே. ஆக, மேற்கூறிய இரு அம்சங்களிலும் இத்தொகுப்பின் ஆசிரியரான திரு.மு.தவராஜா என்பவர் மட்டக்களப்பு பிரதேசத்தின் எதிர்கால கவனிப்புக்குரிய எழுத்தாளர் ஒருவர் குடிபுகுந்திருப்பதனை உணர்த்தி நிற்கின்றன. என்பதில் எனக்கு சந்தேகம் இல்லை" எனக் கூறி வியக்கின்றார்.

இக்கதைத் தொகுப்பு வெளிவந்த காலகட்டத்தில், பிரதேச அளவில் பல்வேறு சலசலப்புக்களும் பரபரப்புக்களும் ஏற்பட்டு அடங்கியதை வாசகர்கள் அறிவர். இத்தொகுப்பிலுள்ள கதைகளை மேலோட்டமாகப் பார்த்தால்... 'ஏன்?' என்று படைப்பாளிக்குத் தோன்றிய பல சம்பவங்களுக்கு அந்தப் படைப்பாளியே தேடிக் கண்டடைந்த விடைகளை நேரடியாகக் கூறாது, மறைமுகமான சொல்லாடல்கள், பாத்திர வார்ப்புக்களின் இயல்புகள் மூலம் தெரிவித்து, வாசகர்களின் முடிவுக்கு விட்டிருக்கிறார். தமிழ்ச் சிறுகதை உலகிற்கு புதிய ஒரு எழுத்தாளர் போலன்றி தேர்ந்ததொரு சிறுகதைப் படைப்பாளியாக

முதலாவது கதைத் தொகுப்பிலேயே தன்னுடைய ஆளுமையினை வெளிப்படுத்தி இருந்தார் மு.தவராஜா அவர்கள்.

'மறைமுகம்' சிறுகதைத் தொகுப்பு வெளிவந்து 02 வருடங்களின் பின்னர் 2005, ஜனவரியில் இரண்டாவது சிறுகதைத் தொகுப்பான 'மறுபக்கம்' எனும் நூல் வெளியானது. இக்கதைத் தொகுப்பில் முகாமைத்துவம், நெற்றிச்சுருக்கம், உள்ளும் புறமும், வயதுக்கோளாறு, ஆட்டுக்காரன், மனம் வாக்குக் காயம், நிம்மி, பதினாறும் பெற்று, புள்ளியும் செல்லமும், அசலும் நகலும் போன்ற 10 சிறுகதைகள் இடம்பெற்றன.

இத்தொகுப்பிற்கும், அணிந்துரை வழங்கிய கலாநிதி.செ.யோகராசா அவர்கள் "முதல் தொகுப்பில் இடம்பெற்ற கதைகளைப் படித்து ஈழத்துத் தமிழ்ச் சிறுகதை உலகிற்கு ஒரு தேர்ந்த படைப்பாளி வந்திருக்கின்றார் என்பதனைக் கட்டியம் கூறிய பேராசிரியர் அவர்கள். இத்தொகுப்பின் மூலம் அதனை உறுதிபடக் கூறுவதை நாம் காண முடிகின்றது. "மு.தவராஜா அவர்களின் முதலாவது சிறுகதைத் தொகுப்பானது 'ஈழத்து இலக்கியப் பரப்பில் வெளிச்சத்துக்கு வராமல் 'மறைமுகமாக' உள்ளமை நினைத்து வருந்தும் பேராசிரியர் அவர்கள். இத்தொகுப்பின் விசேட அம்சங்கள் குறித்து பல்வேறு விடயங்களைப் பகிரந்து கொள்வதோடு மட்டுமன்றி, இத்தொகுப்பிலுள்ள பல கதைகளில் இடம்பெறும் விலங்குகள் குறித்தும் இதுபோன்று விலங்குகளை மையப்படுத்தி சிறுகதைகள் படைத்த படைப்பாளிகள் பற்றியும் தனது பார்வையினை வெளிப்படுத்துவதோடு, சோலைக்கிளி, அம்ரிதா ஏயெம், போன்ற படைப்பாளிகளின் படைப்புக்களோடு ஒப்புமைப்படுத்தி கூறுவதோடு இறுதியாக "ஈழத்திலே வித்தியாசமான சிறுகதைகளைத் தருகின்ற அண்மைக்கால புதிய தலைமுறை எழுத்தாளர்களான திசேரா, அம்ரிதா ஏயெம், கௌரிபாலன், இராகவன் வரிசையில் இனி

இவ்வாசிரியரைச் சேர்த்துக் கொள்ள முடியும் என்பது எனது துணிவு. மறைமுகமாகவுள்ள இவ்வெழுத்தாளரை வெளிச்சத்திற்கு கொண்டு

வரும் பொறுப்பு எமது அனைவருமுடையதுமே” எனக்கூறி முடிக்கின்றார்.

மட்டக்களப்புத் தமிழ் எழுத்தாளர் பேரவையின் சார்பில் ஆ.மு.சி.வேலழகன் அவர்கள் அயராது முயற்சித்து இத்தொகுப்பினை வெளிக் கொணர்ந்தார். இவ்விரண்டு சிறுகதைத் தொகுப்புக்களும் வாழைச்சேனை இந்துக் கல்லூரியின் மண்டபத்தில் வெளியானமை இக்கல்லூரிக்கும் அவருக்குமான தொடர்பின் சிறப்பு.

இவை தவிர படைப்பிலக்கியத் துறையில் மு.தவராஜா அவர்களது ஆளுமை பற்றி நோக்கினால், 2004இல் வாழைச்சேனையில் இருந்து, எஸ்.ஏ.ஸ்ரீதரை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளியான “இலக்கியா” எனும் சஞ்சிகையில் “தாமரை மலரும்” எனும் கவிதையினையும், 2014இல் வெளியான எழுத்தாளர், கலாபூஷணம். ஆ.மு.சி.வேலழகன் அவர்களது “பவள விழா” சிறப்பு கவிதைத் தொகுப்புக்கு “வேல்முருகு வேலழகு” எனும் கவிதையினையும் எழுதியுள்ளார். சில ஆங்கிலப் படைப்புக்களை தமிழில் மொழி பெயர்த்துள்ளார்.

வாழைச்சேனையின் நீண்ட கால முழுமையான வரலாற்றினை எழுத வேண்டும் எனப் பேரவாக் கொண்டிருந்தார். பிரதேச மட்ட கலாசார நிகழ்வுகளில் தான் பேசுகின்ற மேடைகளில் எல்லாம் வாழைச்சேனையின் வரலாறு எழுதப்பட வேண்டும். என்கின்ற விடயத்தினை பல இடங்களில் பதிவு செய்துள்ளார். பின்னர், 2010ஆம் ஆண்டில் வெளியான, கலாபூசணம் தாழை செல்வநாயகம் அவர்களின் ‘வாழைச்சேனையின் வரலாற்று விழுமியங்கள்’ எனும் நூலுக்கு கால்கோளிட்ட வராக மு.தவராஜா அவர்கள் விளங்குகிறார். இந்த நூலுக்கு மு.தவராஜா அவர்கள் அணிந்துரை எழுதியுள்ளார். அதில் அவர் “இப்படியான ஒரு நிகழ்வு நடக்காதா? என ஏங்கி நீண்ட நாள் கனவு கண்டவர்களில் நானும் ஒருவன். ... கோறளைப்பற்று வரலாறு தொடர்பில் சில வருடங்களுக்கு முன் சில குறிப்புக்களைச் சொல்வதற்கு இளம்பரிதி சஞ்சிகை வெளியீட்டு விழாவில் எனக்குச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. அவ்விழாவிலேயே தாழை செல்வநாயகம் அவர்கள் பங்குபற்றிய காலம் முதல் இவ்வரலாற்றுத் தொகுதியின் அத்திவாரம் அவர் மனதில் இறுக்கமாகப் பதிந்திருக்க வேண்டும் என நினைக்கின்றேன்” எனக் கூறுவதைக் காணமுடியும்.

இவை தவிர, மு.தவராஜா அவர்களது கலை, இலக்கியப் பணிகள் பற்றி நோக்கினால், கல்விப் பணியில் இருந்து ஓய்வு பெற முன்னரே மட்டக்களப்பில் சென்று குடியேறிய பின்னர், வடக்கு கிழக்கு புனருத்தாரணப் பயிற்சியும்

ஆராய்ச்சியும் என்ற அரச சார்பற்ற நிறுவனத்திலே செயற்றிட்ட இணைப்பாளரா கவும், ஸ்ரீ ரவிசங்கர் அவர்களின் வாழும் கலை அமைப்பின் இலங்கைக் கிளை உறுப்பினராகவும் விளங்கினார்.

ஆ.மு.சி.வேலழகன் போன்றோரின் தொடர்பின் மட்டக்களப்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் உப தலைவராகவும் பணியாற்றிய வேளைகளில் மட்டக்களப்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் ஏற்பாட்டில் ‘இலக்கியச் சொற்பொழிவு’ நிகழ்வுகள் நடத்தப்பட்டன. அவற்றில் முறக்கொட்டாஞ் சேனையில் நடைபெற்ற நிகழ்விலும், பேத்தாழை விபுலானந்தா கல்லூரியில் நடைபெற்ற நிகழ்விலும் மு.தவராஜா அவர்கள் இலக்கியச் சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்தினார். இது அவருக்குள் இருந்த இன்னுமொரு பரிணாமத்தினை வெளிப்படுத்தியது. 2013ஆம் ஆண்டு பேத்தாழையில் நிகழ்ந்த இலக்கியச் சொற்பொழிவு நிகழ்வே வாழைச்சேனையில் தமிழ்-கலை, இலக்கிய மன்றம் உருவாவதற்கு கால்கோளிட்டது. அதன் பின்னர் மன்றத்தின் வளர்ச்சிக்கும் பணிகளுக்குமாய் மிகுந்த உற்சாகத்துடன் செயற்பட்டார் மு.தவராஜா அவர்கள், நேரந்தவறாமை, திட்டமிட்டபடி பணிகளை சிறப்பாக முடிக்கும் திறன் என்பவை வாய்க்கப்பெற்ற அவரால் தான் மன்றமும் அவர் இருந்தவரை சிறப்பாக இயங்கியது. மன்றத்தின் ஏற்பாட்டில், கிழக்கிலங்கையில் மிகவும் சிறப்பான முறையில் தனிநாயகம் அடிகளாரின் நூற்றாண்டு விழா கொண்டாடப்பட்டது.

2012ஆம் ஆண்டு, மட்டக்களப்பு கிரான் குளத்தில் தமிழக இயக்குநர் பாரதிராஜா அவர்களின் கரங்களினால் கிழக்கு மாகாணத்தினைச் சேர்ந்த 30 கலை இலக்கியச் செயற்பாட்டாளர்களுக்கு விருது வழங்கிக் கௌரவிக்கின்ற நிகழ்வில் இறுதித் தருணத்தில் விழாவுக்குத் தலைமை தாங்கி நடத்த

வேண்டிய பொறுப்பு மு.தவராஜா அவர்கள் மேல் விழுந்தது. அதனையும் ஒரு சவாலாக ஏற்று தலைமைப் பொறுப்பினை சிறப்பாக ஏற்று நடத்தினார். இவரது பேச்சுத் திறனை பாரதிராஜா அவர்கள் வியந்து பாராட்டினார்.

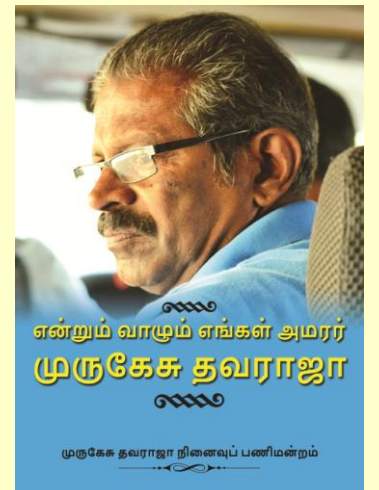
2013ஆம் ஆண்டு வரை சிறப்பாக இயங்கினார். 2015ஆம் ஆண்டில் சிறியதாக ஆரம்பித்த நோய் அடுத்த வருடமே அவரை எம்மிடமிருந்து பிரித்துக் கொண்டு போய் விடும் என்பதை யாரும் அறிந்திருக்க வில்லை. இறுதிக் காலத்தில் தனது சொந்த ஊருக்கு செல்ல வேண்டும் என்கின்ற அவரது ஆசையினை குடும்பத்தினர் நிறைவேற்றினர். மரணிக்கும் வரை அவர் வாழைச்சேனை 'பேரின்பகம்' இல்லத்தின் தான் இருந்தார். அவ்வீட்டில் இருந்த நாட்களில் அவரிடம் கற்ற மாணவர்கள் வந்து அவரைச் சந்தித்து, பொன்னாடைகள் போர்த்தி, தமது நன்றியினையும், பாராட்டுதலையும் தெரிவித்துச் சென்று கொண்டிருந்தனர். அவருடைய இறுதி பிறந்த நாள் நிகழ்வும் இங்கு நடைபெற்றது. மட்டக்களப்பு கண்ணகி விழாக் குழுவினருடன் நெருக்கமான தொடர்பிலும், அவர்களது விழா ஏற்பாடுகளிலும் பங்குகொடுத்திருந்த முருகேசு தவராஜா அவர்களை கௌரவிக்குமுகமாக கண்ணகி விழாக் குழுவினர் பிறந்த நாள் நிகழ்வில் கலந்துகொண்டு, அவருக்கு பொன்னாடை போர்த்தி, நினைவுச் சின்னம் வழங்கி கௌரவித்தனர். அதன் பின்னர் அவர் மிக நீண்ட காலம் கல்விப் பணி புரிந்த வாழைச்சேனை இந்துக்கல்லூரியில் அவருக்கு 2016 மே 16இல் பாராட்டு விழா நடத்தப்பட்டது. அப்போது, பேச முடியாத நிலையில் இருந்தார். அதனைத் தொடர்ந்து சில மாதங்களின் பின்னர் 2016-செப்டெம்பர் 13இல் இவ்வலக வாழ்வை நீத்தார்.

கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தின் முன்னாள் தமிழ்த் துறைத் தலைவரும், பேராசிரியருமான கலாநிதி செ.யோகராசா அவர்கள் முருகேசு தவராஜா அவர்களின் படைப்பாளுமையினை சிறப்பாக இனங்கண்டு அவருக்கு இலக்கிய உலகில் சரியான இடம் வழங்கப்பட வேண்டும் என்ற விடயத்தினை வாழைச்சேனையின் பல இலக்கிய விழாக்களில்

பதிவு செய்துள்ளார். அதுமட்டுமன்றி மட்டக்களப்பிலிருந்து வெளிவரும் "மகுடம்" சஞ்சிகையின் ஆசிரியர் மைக்கல் கொலின் அவர்களும் "முருகேசு தவராஜா" அவர்கள் இலங்கையின் மிகக் குறிப்பிடத்தகுந்த சிறுகதைப் படைப்பாளிகளில் ஒருவராக போற்றப்பட வேண்டியவர். இருப்பினும் இவரது இரு சிறுகதைத் தொகுப்புக்களும் குறைந்தளவு பிரதிகள் அச்சிடப்பட்டமையினாலும், நூல் தரமாக அச்சிடப்படாமை காரணமாகவும், பெருவாரியான இடங்களை அவரது படைப்புக்கள் சென்றடைய வில்லை. அவ்விரு தொகுப்புக்களும் ஒருசேர அச்சிடப்பட்டு, சரியான விதத்தில் அவரது படைப்புக்கள் ஆய்வு செய்யப்பட்டு, மட்டக்களப்பில் குறுகிய காலத்தில் தோன்றி மறைந்த அந்தப் படைப்பாளி சரியான விதத்தில் கௌரவிக்கப்பட வேண்டும்" எனத் தெரிவித்து உள்ளார்.

உண்மைதான், முருகேசு தவராஜா அவர்களின் 53ஆவது வயதில் தான் அவரது முதல் படைப்பு நூலாக வெளிவருகின்றது. 55 வயதில் இரண்டாவது படைப்பு வெளிவருகின்றது. 66 வயதில் நம்மை விட்டுப் பிரிகின்றார். இறுதி 10 வருடங்களில் தான் அவரது படைப்பிலக்கிய முகம் வெளிப்படுகிறது. ஆனாலும், இன்றுவரை அந்த முகம் மறைமுகமாகவே உள்ளது. அவரது மறுபக்கம் வெளிப்படுத்தப்பட வேண்டும். தேசிய அளவில் தமிழ் இலக்கிய உலகில் அடையாளப் படுத்தப்பட வேண்டிய கிழக்கிலங்கை மண்ணின் படைப்பு இலக்கிய ஆளுமை மு.தவராஜா அவர்கள். அவரது மறைவின் பின் அவரது நினைவாக வாழைச்சேனையில் "முருகேசு தவராஜா நினைவுப் பணிமன்றம்" எனும் பெயரில் ஒரு அமைப்பு ஏற்படுத்தப் பட்டு அதன் மூலம் எஸ்.ஏ.ஸ்ரீதர் அவர்களால் எழுதப்பட்ட "என்றும் வாழும் எங்கள் அமரர் முருகேசு தவராஜா" எனும் நூல் 2016இல் வெளியிடப்பட்டது.

2017இல் வாழைச்சேனையைச் சேர்ந்த கவிஞர். வாணிகரன் என்பவரது "நிர்வாண எழுத்துக்கள்" எனும் கவிதைத் தொகுப்பு வெளியிடப்பட்டது. அவரது "மறைமுகம்", "மறுபக்கம்" ஆகிய இரு சிறுகதைத் தொகுப்புக்களும் இலங்கைப் படைப்புக் களை ஆவணப்படுத்துகின்ற இணையத் தளமான "நூலகம்" வலைத்தளத்தில் சேர்க்கப் பட்டுள்ளது.

வெலிங்டன் நினைவலைகள்

“கலாபூஷணம்” ஹெட்டி ஆராச்சி மெத்தியேஸ்

சினிமா எல்லோராலும் விரும்பப்படுகின்ற எளிதில் அனைவரையும் சென்றடையக் கூடிய இலகுவான ஒரு ஊடகம். நூற்றில் ஒருவர் சினிமா பார்க்காமல் இருக்கலாம். ஆனால், சினிமா ஒரு அதிசயம். சினிமா தமிழ்நாட்டு அரசியலில் பாரிய மாற்றத்தினை ஏற்படுத்தியுள்ளது. சினிமாவின் செல்வாக்கினால் எம்.ஜி.ஆர்., என்.டி.ஆர், ஜெயலலிதா, கருணாநிதி போன்றோர் மாநிலங்களின் முதலமைச்சர் ஆகியுள்ளனர். சிலர் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களாகவும் விளங்கினர். தமிழ் சினிமா இன்றுவரை தமிழக அரசியலில் பெரும் செல்வாக்குச் செலுத்தி வருவதை நாம் அறிவோம்.

இலங்கையில் இந்திய சினிமாவினால் எந்த முன்னேற்றமும் ஏற்படவில்லை. பொருளாதாரம், தொழினுட்பம் குறைவு. சிங்கள சினிமா முன்னேறி இருந்தாலும் இலங்கையில் தமிழ் சினிமா முன்னேற முடியவில்லை. இன்றைய தமிழ் இளைஞர்கள் வித்தியாசமான சினிமா, குறுந்திரைப்படங்களை தொழில்நுட்ப உதவியுடன் உருவாக்கி வருகின்றார்கள். வெளிநாடுகளில் நடக்கின்ற திரைப்பட விழாக்களில் கலந்து கொண்டு பாராட்டு பெறுகின்றார்கள்.

ஒரு சினிமா தியேட்டர் ஒரு ஊரில் இருந்தால் அந்த ஊர் கலகலப்பாக இருக்கும். எமது வாழைச்சேனையில் 1955ஆம் ஆண்டு காலகட்டத்தில் இப்பொழுது சோபை இழந்து நிற்கும் ‘வெலிங்டன் படமாளிகைக்கு பக்கத்தில் நடமாடும் சினிமா ‘ரென்ட்’ (இந்தியாவில் டூரிங் டாக்கிஸ்) வந்து இறங்கியது. இது ஆல்பட் முதலாளிக்கு சொந்தமானது என்று சொல்வார்கள். இவர், முன்னாள் நீதி அமைச்சர் K.W. தேவநாயகம் அவர்களுடன் இணைந்து ‘ஈஸ்டன் பஸ் கம்பனி, பஸ் சேவையை நடத்தியதாகவும் சொல்வார்கள். இது தான் வாழைச்சேனைக்கு வந்த முதலாவது நடமாடும் சினிமா கொட்டகை. ஆறுமாதம், ஒரு வருடத்துக்கு மேல் ஒரு இடத்தில் இருக்க முடியாது. வேறு இடங்களுக்கு கிளம்பிட வேண்டிய கட்டாயம். கிராம சபை அனுமதி கொடுக்க மாட்டார்கள்.

மீண்டும் பல வருடங்களுக்குப் பிறகு, பிரதேச சபை பொது விளையாட்டு மைதானம் அமைந்துள்ள இடத்தில் 1958ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் ஒரு நடமாடும் சினிமா ‘ரென்ட்’ இரண்டு லொறிகளில் வந்து இறங்கியது. அப்பொழுது நாங்கள் முதலில், ‘பவானி ஸ்ரூடியோ’ இருந்த வீட்டுக்குப் பின்தான் குடியிருந்தோம். எங்களுக்கு பெரும் கொண்டாட்டம். சில நேரங்களில் பாடசாலைக்கு

போகாமல் நின்று அடிவாங்கியதும் உண்டு. அண்ணன் தான் என்னை அழைத்துக் கொண்டு போவார். புதினம் பார்ப்போர் ஏராளம். ஆண், பெண், சிறுவர்கள் கூட்டம் ஏராளம். சின்னச் சின்ன தேத்தண்ணிக் கடைகளும், தகரம், ஓலைகளால் திடீர் திடீரென முளைத்தது. தடித்த துணிகளால் தையல்காரன் ஒருவரால் ரெண்ட் தைத்து, தார்போன்ற பெயின்ட் அடித்து, பின் கரும்பச்சை பெயின்ட் அடித்து காயப் போட்டார்கள். பெரிய பெரிய உயர்ந்த தேக்கு மரங்கள் நாட்டி 200 அடி நீளம், நாற்பது, ஐம்பது அடி அகலத்தில் 'ரென்ட்' உருவானது. அடியில் பெரிய மரக்கட்டைகள் போட்டு பலகைகள் மூலம் இரண்டு டிக்கட் கொடுக்கும் குட்டிக் குட்டி அறைகள். பெரிய கதவுகள் போல் அசைவுகள் பொருத்தப்பட்ட 'கெபின்' படம் காட்டும் மெசின் புரொஜெக்டர் அறை உருவானது. பத்தடி பத்தடி வெண்திரை கட்டப்பட்டது. டிக்கட் அறைக்குப் போவதற்கு நாற்பது அடி அகலமான முள்கம்பி வேலி. புதுப்படங்கள் வந்தால் கம்பிவேலியில் நெருக்குவாரப் பட்டு சேட்டு, சாரன் கிழிந்து தொங்கும். 'ரென்ட்' கட்டி முடிப்பதற்கு ஒரு 'ரென்ட்' மாஸ்டர் இருப்பார். தென்னை மரக்குற்றிகள் நடப்பட்டு, பலகைகள் அடித்து, இருப்பார்கள். அது கலரி. பொருத்து நாற்காலிகள் 2ம் வகுப்பு. பொருந்து வசதியான நாற்காலி. 1ம் வகுப்பு கலரி 35 சதம். 1ம் வகுப்பு 75 சதம், நிலம் வெறும் மண் தரைதான்.

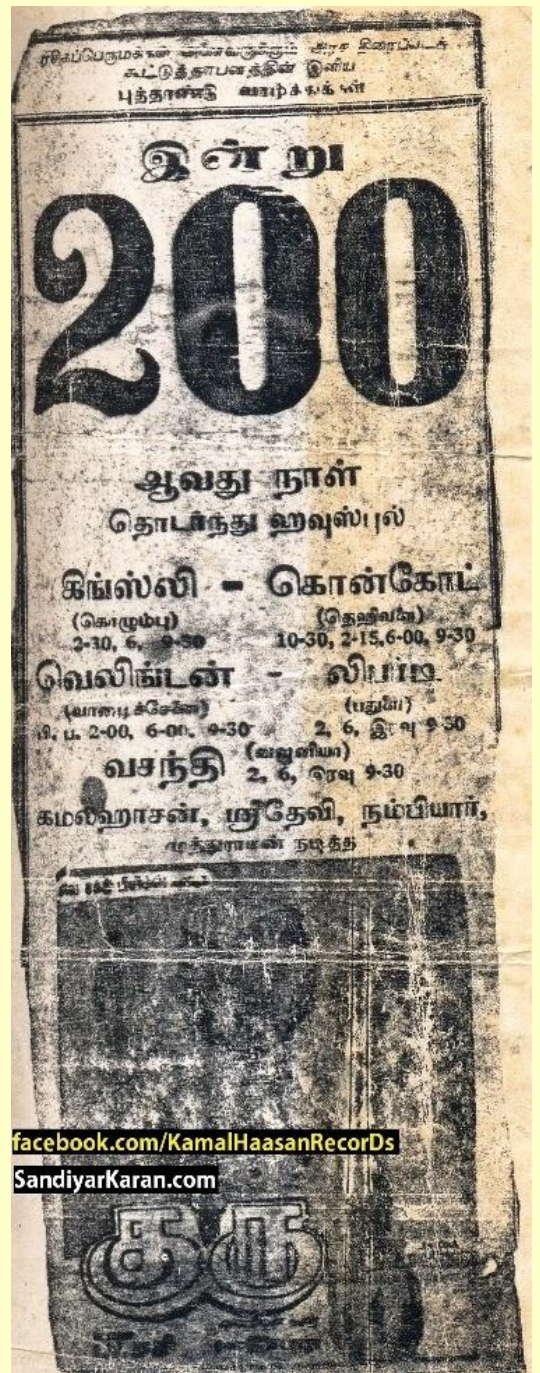
பெரிய தகவல் பெட்டியில் 15, 16 ரீல் பெட்டிகளில் பட ரீல் வரும். கூடவே பட போஸ்டர், நோட்டீசும் வரும். மின்சார வசதி எமது பகுதியில் இல்லாத காலமது.

பெரிய ஜெனரேட்டர் மூலமாக மின்சாரம் வழங்கப்படும். திருவிழாக் கோலமாகியது. வண்ண வண்ண மின்விளக்குகள், முதல் படம் 'மாதர்குல மாணிக்கம்' ஜெமினிகனேசனின் படம். அழகான போஸ்டர்கள் அந்தக் காலத்தில் இந்தியாவில் இருந்துதான் வரும். டானியல் அண்ணனின் கார் மட்டுந்தான் எமது பகுதியில், முன் பகுதியில் கம்பி ஒன்றை வைத்து தட்டினால் தான் ஸ்டார்ட் வரும். இக்காறில் தான் விளம்பரம். பறைமேளம் போல் இரண்டு, ஒன்று கைகளால் அடிப்பது. மற்றது மெல்லிய கம்புகளால் அடிப்பது.

மாதர்குல மாணிக்கத்துக்கு டிக்கட் எடுப்பதற்கு முண்டி அடித்துக் கொண்டு, சேட் கிழிந்து தொங்கினாலும் பாதகம் இல்லை என்ற எண்ணத்துடன் சண்டை காட்சிகள் வேறு. சண்டை பிடித்தால் கூட வாழைச்சேனையில் அந்த நாட்களில் பொலிஸ் இல்லை. ஏறாவுரில் இருந்து தான் பொலிஸ் வரவேண்டும். மாதர்குல மாணிக்கத்துக்குப் பின் ஜெமினிகனேசன் நடித்த 'திருமணம்' படம் வெளி வந்தது. திருமண வீடுபோல அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது. இரண்டு மூன்று கடலை வியாபாரிகள், கச்சான் கொட்டை விற்கும் பாட்டி. இத்தனைக்கும் படம் கறுப்பு வெள்ளைப் படம்தான். கலர்ப்பட வருவதேயில்லை. ஒரு வருடமாகி விட்டது. லைசன் முடிந்து விட படக் கொட்டகை வேறு ஊருக்குச் செல்ல இரவோடு இரவாக பிரிக்கப்பட்டு லொறிகளில் ஏற்றப்பட்டு மக்களிடம் விடைபெற்றுச் சென்று விட்டார்கள். எங்களுக்கு பெரும் துக்கம். வேதனைப் பட்டோர் ஏராளம். கடைகள் எல்லாம் அப்படியே இருந்தது.

அப்பொழுது நாங்கள் சேர்த்து வைத்திருந்த பட ரீல் துண்டுகளை கட்டம் கட்டமாக வெட்டி ஐந்து சதத்துக்கு விற்று, பென்சில் ரேசர் வாங்கி இருக்கிறோம்.

பல வருடங்களுக்குப் பின் வாழைச்சேனை இந்து மயானத்துக்குப் பக்கத்தில் ஒரு பெரிய கட்டிடம் கட்டுவதாக பலர் பேசிக் கொண்டார்கள். நெல் குத்துகின்ற மெசின் என்றார்கள். சிலர் நெசவுத் தொழிற்சாலை என்றனர். பலருக்கும் தெரிந்திருக்கும். கடைசியாக தியேட்டர் தான் அது என்று அறியக்

facebook.com/KamalHaasanRecords
SandiyarKaran.com

கிடைத்தது. பாடசாலை முடித்தவுடன் எங்களுக்கு அது தான் பொழுது போக்கு. கட்டிடத்து வாசாக ஒரு சிங்கள ஆள். காதெல்லாம் முடி. கறுப்பு இடுப்பில் அகண்ட பெல்ட். நல்ல ரூபகம். வாயெல்லாம் வெற்றிலை. ஒவ்வொரு நாளும் வந்து நிற்பார் முதலாளி. அல்பட் முதலாளி. காவி சிறப் பெயின்ட் அடித்து கம்பீரமாக நின்றது வெலிங்டன் படமாளிகை. மின்விளக்கு குருத்தோலை, கலர் பேப்பர்கள் மூலம் அலங்கரிக்கப்பட்டு குதூகலமாக திறந்து வைக்கப்பட்டது. முதல் படம் எம்.ஜி.ஆர். நடத்த 'மகாதேவி' ரிக்கட் கொடுக்க முடியவில்லை. அவ்வளவு சனக்கூட்டம். அங்கும் இங்கும் சனம் மாறி மாறி இருந்தனர். தொடர்ந்து பல நாட்கள் மகாதேவி ஓடியது. அண்ணன், நான். நண்பர்கள் எல்லோரும் சில நாட்கள் டிக்கட் இல்லாமல் படம் பார்த்தோம். வீட்டில் கட்டுப்பாடு நிறுத்தி விட்டோம். தொடர்ந்து நீலமலைத் திருடன், அமர தீபம், நல்லவன் வாழ்வான், குமுதம் என மாறி மாறி தமிழ், சிங்கள, ஆங்கிலப் படங்கள் திரையிடப்பட்டன. கலர்ப் படம் என்று அலிபாபாவும் நாற்பது திருடர்களும் வெளியானது. இது பாதி கலர் பாதி கறுப்பு வெள்ளை.

1970இல் என்று நினைக்கின்றேன், எனது தந்தையார் மூலம் வெலிங்டன் தியேட்டரில் வேலைக்குச் சேர்ந்தேன். அப்பொழுது ஆர்ட்டிஸ்டாக திரு.தர்மதாஸ் அவர்கள் இருந்தார். அவர்தான் அறிவிப்பாளரும் கூட. அவருடன் திரு.பொன்னுத் துரையும் கூட வேலை செய்தார். என்னை அத்தான் என்றுதான் அழைப்பார். நான் முதன் முதலில் கேட் கீப்பராக வேலை செய்தது 'மாயமோதிரம்' படம் திரையிடப் பட்டபோதுதான். என்னால் டிக்கட் கிழிக்க முடியவில்லை. அவ்வளவு சனக்கூட்டம். சும்மா சும்மா எல்லாம் டிக்கட் உடைக்காமல் புகுந்தனர். பட ஓபரேட்டராக திரு.சேதுராஜா அவர்கள் வேலை செய்தார். இவர் முதலாளியின் நம்பிக்கைக்குரியவராக இருந்தார். முதலாளிக்கும் அவர் மனைவிக்கும் பொன்னுத்துரை அவர்களும் நம்பிக்கைக்கு உரியவராக இருந்தார். திரு. தர்மதாஸ் விலக நான் ஆர்ட்டிஸ்டாகவும் அறிவிப்பாளராகவும் புகிங் கிளார்க் ஆகவும் வேலை செய்தேன்.

தில்லானா மோகனாம்பாள், ராஜராஜ சோழன், அன்பே வா, தர்மம் தலை காக்கும், நிறைகுடம், சிவந்த மண், படகோட்டி, ஊட்டி வரை உறவு, சந்திரோதயம், நெஞ்சில் ஓர் ஆலயம், பூவிலங்கு, குரு, வல்லவனுக்கு வல்லவன் போன்ற படங்கள் மக்களிடம் நல்ல வரவேற்பைப் பெற்றன. முக்கியமாக துலாபாரம் என்ற படம் ஆரம்பத்தில் கூட்டம் குறைவாக இருந்தாலும், இரண்டு மூன்று நாட்களில் சனக்கூட்டம் நிறைந்த காட்சிகளாக ஓடியது. கண்களில் நீர் இல்லாமல் சென்றவர்கள் யாரும் இல்லை. அதேபோல் கே.பாக்கிராஜின் 'அந்த 7 நாட்கள்' படத்தையும் சொல்லலாம்.

முன்பு நான் வாங்கிப் படித்து, சேகரித்து வைத்திருந்த கல்கி, ஆனந்த விகடன், குமுதம் தவிர, பேசும்படம், பொம்மை, பிலிமாலயா போன்ற சினிமாப் பத்திரிகைகள் தியேட்டரில் வேலை செய்யும்போது கைகொடுத்தன. முதன் முதலில்

'பூவிலங்கு' படத்துக்கு பெரிய அளவில் வெனர் ஒன்று வரைந்து இருந்தேன். இதற்கு போஸ்டர் வரவில்லை. பொம்மையில் வெளிவந்த 'பூவிலங்கு' படத்தின் மிகச்சிறிய படத்தை வைத்தே வரைந்தேன்.

ஆரம்ப காலத்தில் போஸ்டர்களை நீலமும், கோதம்ப மா பாப்பையும் கலந்து தான் பெரிய போஸ்டர்கள் எழுதுவது. பின் எனது சொந்தப் பணத்தில் தரமான வெள்ளைப் பேப்பர், ஓயில் பெயின்ட் வாங்கி வீட்டில் வைத்து எழுதிச் செல்வேன். புதுப்படங்கள் வந்தால் இருபது முப்பது நாட்களுக்கு வெளிமாமல் இருக்கும்.

1990ம் ஆண்டு சித்திரை மாதம் ரஜனியின் 'வேலைக்காரன்' படம் திரையிடப் பட்டது.

தொடர்ந்து இருபது நாட்களாகியும் சனக்கூட்டம் குறையவில்லை. மகிழ்ச்சியான நாட்கள் அது. பின் போர்க்காலம். 'துயரம்' நிறைந்த நாட்கள். வேலைக்காரன் படப்பெட்டியை மட்டும் அனுப்ப முடிந்தது. மீண்டும் முடிந்தால் ஈஸ்வரி சினிமா பற்றியும் வாழைச்சேனையில் நான் அறிந்த காலத்து சம்பவங்களையும் எழுதுகின்றேன்.

குறிப்பு: தம்பிஐயா தேவதாஸ் அவர்கள் எழுதிய 'இலங்கை தமிழ் சினிமாவின் கதை' எனும் நூலில் இலங்கையில் தயாரிக்கப்பட்ட தமிழ்த் திரைப்படங்கள் குறித்தும், அவை எங்கெங்கு திரையிடப்பட்டன என்பது குறித்த தகவல்களும் உள்ளன. அவற்றுள், வாழைச்சேனை 'வெலிங்டன்' தியேட்டரில் பல படங்கள் திரையிடப்பட்டுள்ள செய்திகளும் இடம்பெற்றுள்ளன.

இலங்கை தமிழ் சிறுகதைகள் 02

சி.வைத்தியலிங்கத்தின்

இலங்கைத் தமிழ்ச் சிறுகதை உலகில் புகழ்பெற்ற மூத்த படைப்பாளிகளின் படைப்புகள் நமது இளைய தலைமுறை வாசகர் படிப்பதற்காய் நன்றியுடன் மீள் பிரசுரம் செய்யப்படுகின்றன.

சி.வைத்தியலிங்கம்

இலங்கையின் வடபகுதியில் உள்ள ஏழாலை என்ற சிறு கிராமத்தில் பிறந்த இவர், தன் இளமைக்காலம் தொடர்பே எழுத்துத் துறையில் ஆர்வம் கொண்டிருந்தார். தனது 17வது வயதிலிருந்து சிறுகதைகள் எழுதத் துவங்கிய திரு. வைத்தியலிங்கம், புதுமைப்பித்தன், கு.ப.ரா., ஆகியோரின் எழுத்துக்களுடனும் ஆழ்ந்த பரிச்சயம் கொண்டிருந்தார். ஆங்கிலத்திலும், வடமொழியிலும் சிறப்பான புலமை பெற்றிருந்த இவர், காளிதாசரின் சகுந்தலம், குமாரசம்பவம், மேகதூதம் ஆகியவற்றை மொழி பெயர்த்துள்ளார். இது தவிர, ரஷ்ய இலக்கிய மேதை இவான் துர்க்னிவ்வின் 'On the Eve' என்ற நாவலொன்றையும் தமிழில் மொழி பெயர்த்துள்ளார். ஈழத்து கு.ப.ரா. என்று அழைக்கப்பட்ட திரு வைத்தியலிங்கம் ஈழத்து சிறுகதையின் முன்னோடிகளில் ஒருவராக மதிக்கப்படுபவர்.

கொழும்பு மாநகர சபையில் 40 வருடங்கள் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்ற பின், சில காலம் ஏழாலையில் வசித்தார். அதன் பின் 1986 இல் லண்டனுக்குக் குடிபெயர்ந்து தன் மகள் குடும்பத்துடன் வாழ்ந்து வந்தார். இவருக்கு மூன்று பிள்ளைகள் - ஒரு மகன், இரண்டு மகள்கள். 1991 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 25ம் தேதி உடல் நிலை நலிவற்று தன் 80 வது வயதில் காலமானார்.

அத்தருணம் பௌத்தப் பள்ளியில் நின்ற மாமரங்கள் ஆடவுமில்லை, அசையவுமில்லை. மாஞ்சோலையில் ஊதிக் கொண்டிருந்த காற்று, சலனமற்று இருந்தது, பள்ளியைச் சுற்றி ஓடிக் கொண்டிருந்த மஹாவலி கங்கையும் ஒரு கூணம் தயங்கி நின்றுதான், திரும்பவும் ஓட ஆரம்பித்தது. . .

மகாநாயக தேரர், புத்தகோஷர், திரும்பிப் பார்த்தார். பௌத்தப் பள்ளியின் வாசலைத் தாண்டி மறைந்து கொண்டிருந்தது ஒரு யௌவன பிக்ஷாவின் உருவம். அது கையில் பிக்ஷா பாத்திரத்துடன் நிலத்தை நோக்கிய வண்ணம் சென்றது. இதைப் பார்த்த அவருடைய கண்களிலே நீர் நிறைந்து கொண்டிருந்தது. ஆனால், இது அவர் இட்ட கட்டளை.

இது ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் நடந்த சம்பவம். சமனலகந்த மலையின் அடிவாரத்தில் ஆற்றோரமாய் ஞானோதயப் பிரிவினா என்ற ஒரு பௌத்தப் பள்ளி, அதைச் சுற்றிலும் குன்றுகள். ஒரு புறத்தில் குறிஞ்சி நாட்டு மக்களின் குடிசைகள். இடையில், உன்னதமாய் நிமிர்ந்து நின்றது ஒரு புத்த விஹாரை. புத்தகோஷர் அப்பள்ளியின் மஹாநாயக தேரர் பீடத்தில் அமர்ந்ததும், அந்தப் பிரிவினாவின் பெயரும் புகழும் கடல் கடந்து, சீனா, திபெத், இந்தியா முதலிய தேசங்களையும் எட்டியிருந்தது. அந் நாடுகளிலிருந்து புத்த பிக்ஷுக்கள், மஹா வித்வானாகிய புத்த கோஷரிடம் பாடங்கேட்க வந்து கொண்டிருந்தனர். காஞ்சியிலிருந்து உபாலி என்ற ஒரு யௌவன சந்நியாசியும் வந்திருந்தார்.

புத்தகோஷர் அந்நாட்களில் “விசுத்தி மார்க்கம்” என்ற பெளத்த நூலைப் பாலி பாஷையில் எழுதிக் கொண்டிருந்தார். உபாலியின் குருபக்தியையும், புத்திக் கூர்மையையும், திரிபிடகத்தில் அவனுக்கு இருந்த பரிச்சியத்தையும் கண்டு, புத்த கோஷருக்கு அவன் மேல் விசேஷ மதிப்பும் அன்பும் இருந்து வந்தது. அவர் சொல்லிக் கொண்டே போக, அவன் ஏடுகளில் அவைகளை எழுதிக் கொண்டே போவான். இடையில் அவன் சட்டென்று ஒரு கேள்வியைப் போட்டுவிட்டு, ஆசாரிய குருவையே பார்த்துக் கொண்டிருப்பான். அவரும் அவனுடைய தீக்ஷண்யமான புத்தியைக் கண்டு மனசில் வியந்து கொண்டு, “உபாலி, தக்க சமயத்தில் இந்தக் கேள்வியைக் கேட்டு விட்டாய். இல்லையானால், நூலில் குறை ஏற்பட்டிருக்கும்” என்று சொல்வார்.

அந்தி வேளை, இப்படித் தரிசன ஆராய்ச்சியிலும், நூல் எழுதுவதிலும், உபதேசங்களிலும் கழிந்து விடும்.

காலையானதும் சங்கத்திலுள்ள பிக்ஷாக்கள் எல்லோரும் உபாலியும் சேர்ந்து பிசைப்பு பாத்திரத்துடன் ஊர் மனைக்குப் போய் விடுவார்கள். உபாலி வழக்கமாய்ப் பிச்சை வாங்கி வரும் ஒரு குடிசையில், ஓர் இளம் பெண்ணும், அவள் தந்தையும் குடியிருந் தனர். டிங்கிரி மெனிக்கா என்ற அந்தப் பெண், பிசைப்பு பாத்திரம் நிறைய உணவு நிரப்பி, உபாலியின் கால்களில் வீழ்ந்து வணங்கி உபசரித்து அனுப்புவாள்.

இலையுதிர் காலம் முடிவடைந்து விட்டது. பெளத்தப்பள்ளியில் இருந்த மாஞ்சோலையில் மரங்கள் இளந்தளிர் விட ஆரம்பித்திருந்தன. குயிலும், மைனாவும், நாகண வாய்ப் புள்ளும் மாஞ்சோலையில் வந்து ஆரவாரஞ் செய்யும் நாட்கள். சாலையோரத்தின் இருமருங்கும் நிற்கும் அசோக மரங்கள் பூச்சுமந்து நின்றன. மழை விட்டு ஆற்றுநீர் தெளிவுடன் ஓடிக் கொண்டிருந்தது.

உபாலி வழக்கம் போல் டிங்கிரி மெனிக்காவின் குடிசைக்கு முன்னால் வந்து கண் மூடிய வண்ணம் நின்றான் முன்னால் மஹாவெலி கங்கை, நித்திய யௌவனத்துடன் பாடிக் கொண்டு போனது. பிரகிருதியே அப் பாட்டில் மயங்கி, உற்றுக் கேட்டுக்கொண்டு மௌனமாய் நின்றது. டிங்கிரி மெனிக்கா பிசைப்பாத்திரத்தை உணவினால் நிரப்பி விட்டு, பிக்ஷாவின் கால்களில் வீழ்ந்து வணங்கினாள். அப்பொழுது அவள் கைகள் அவனுடைய பாதங்களில் பட்டுவிட்டன.

உபாலி போய் விட்டான். ஆனால் டிங்கிரி மெனிக்கா அப்படியே நின்று விட்டாள். பிக்ஷாவின் வடிவத்தில், முன் அவள் கண்டிராத ஒரு புதுமையையும், மாயத்தையும், மயக்கத்தையும்

இன்று கண்டு விட்டாள். ரோஜாச் செடியின் இலைகளுள் மறைந்திருக்கும் ரோஜாப் புஷ்பத்தின் இதழ்கள் போல் வெளிக்காட்டாதிருந்த ஓர் இன்பமயமான உணர்ச்சி, அவள் மேனி முழுவதும் பரவி அவளை மெய் சிலிர்த்துச் செய்தது.

மறுமுறை அவள் உபாலியைக் கண்ட பொழுது, அவளுக்கு ஆனந்தத்தினால் கூத்தாட வேண்டும் போல் இருந்தது. சந்திர கிரணங்களைக் கண்ட சந்திரகாந்தக் கல் போல் உள்ளம் நெகிழ்ந்து போனாள். அவளுடைய நடையிலும், பார்வையிலும், சீழே வீழ்ந்து வணங்கும் முறையிலும் ஆடவரைப் பித்தாக்கும் ஒரு மோகன சக்தி எப்படியோ வந்துவிட்டது. இதையெல்லாம் உபாலி எதிர்பார்க்கவில்லை. அபசரம் போல் ஏதோ ஒலிப்பதாக அவன் உணரலானான். பெளத்த பள்ளிக்கு அவன் திரும்பும் பொழுது மனம் அமைதியுடன் இருக்கவில்லை, மனிதன் இப்படித்தான்! ஊருக்குள் விஷமி யாரோ ஒரு விதையை விதைத்து விட்டான். அது விஷ விருக்ஷமாகிப் பெளத்த பள்ளியின் புனிதமான காற்றையும் நஞ்சாக்கி விட்டது. உபாலியைப் பற்றிப் பிக்ஷாக்களுக்கிடையில் பலவிதமான கதைகள் உலாவத் தொடங்கின, உபாலி வழக்கம் போல் பிச்சைக்குப் போய் வந்தான். அவனது உள்ளம் உலக விவகாரங்களில் படியாமல், மேலும் பரமார்த்திக விஷயங்களிலே உறவாடியிருந் தது. நியமமான வாழ்க்கையினாலும், தியானத்தி னாலும் அவனது உள்ளம் புறமும் தூய்மை பெற்று, முகத்திலே சாந்தப் பொலிவு நிறைந்து கொண்டு வந்தது. புத்தகோஷர் தனக்குப் பின்னர் ஆசாரிய பீடத் தில் இருக்கத் தகுதி வாய்ந்த ஒருவன் இருக்கிறான் என்று பெருமை கூடக் கொள்வார்.

ஒரு நாள் டிங்கிரி மெனிக்கா கேட்டாள். “சுவாமி நானும் நேற்று ‘சில்’ அனுஷ்டித்தேன். அதனால் என்ன பயன் சுவாமி எனக்கு?”

“நல்லது, அது உனக்கு மனச் சாந்தியும், தூய்மையும் கொடுத்திருக்கும்” என்றான் உபாலி.

ஆனால் எனக்குப் பெரிய வேதனையாயல்லவோ இருக்கிறது சுவாமி. கடலைபோல் என் நெஞ்சம் ஓயாது புலம்பிக் கொண்டிருக்கிறதே!”

“இந்த வேதனையையும், தீராத் துக்கத்தையும் கண்டு தானே பகவான் உலகத்தையே துறந்தார். உன் மனசை அடக்கப் பழகிக் கொள்ள வேண்டும்.”

“மனசைப் பற்றிப் பேசுவானேன். இந்தச் சரீரத்தையே கட்டியான முடியாமல் போய்விடுகிறது. அக்கினி வீசுவது போல் ஒரு கனல் என் தேகம் முழுவதையும் தகித்துவிடும் போல் உணர்கிறேன். இது ஏனோ சுவாமி?”

“உன் மனந்தான் எதற்கும் மூல காரணம். இன்று உனக்கு உடல் தளர்ச்சியுடன் மனத் தளர்ச்சியும் இருக்கிறது.”

“எனக்கா தளர்ச்சி சுவாமி? சில வேளைகளில் கார் மேகத்தைக் கண்ட மயில் போல் என் மனம் கூத்தாடுகிறது. ஆற்றோரத்திலிருந்து நான் தண்ணீர் மொண்டு வரும் பொழுது, நடை கொள்ளாமல் குதிக்கச் சொல்கிறது. மெல்லிய இளம் காற்று என் கன்னத்தில் பட்டதும், முகமும் நாணிச் சிவந்து விடுகிறது. இவைகளை உங்களைப் போன்ற ஒருவர் ஒளிந்திருந்து பார்க்க வேண்டுமென்று ஏங்குகிறேன். இந்த ஏக்கத்திலும் ஓர் இன்பம்தான் உண்டாகிறது. இவையெல்லாம் ஏனோ சுவாமி?”

“இதெல்லாம் தளர்ச்சியால் ஏற்பட்ட மயக்கம்”

“மயக்கம். அப்படியானால் நீங்கள் இருப்பது மயக்கமா சுவாமி? நான் இருப்பது மயக்கமா? என் பொற்கனவு களெல்லாம் மயக்கமா? என் இருதயத்தில் பொங்குகிற உணர்ச்சியெல்லாம் மயக்கமா?”

உபாலி ஒன்றுமே பேசவில்லை. சட்டென்று அவ்விடத்திலிருந்து போய் விட்டான்.

டிங்கிரி மெனிக்கா ஓடோடியும் போய்த் தன் அறையின் மூலையிலிருந்து கதறினாள். நெருப்புக் கண்ணீர் அவள் கண்களில் பொங்கிக் கொண்டிருந்தது. அவளுடைய தந்தை வந்து கூப்பிட்ட பொழுதும் அவள் ஒன்றுமே பேசவில்லை.

உபாலி நேரே தன் அறைக்குப் போய் ஆழ்ந்த தியானத் தில் இருந்தான். நடுயாமம் வரையிலும் அவன் அறை யிலிருந்து, “புத்தம் சரணம் கச்சாமி, தம்மம் சரணம் கச்சாமி, சங்கம் சரணம் கச்சாமி” என்ற ஒலி கேட்டுக் கொண்டிருந்தது.

புத்தகோஷர் இந்தியாவைச் சேர்ந்தவர். புத்த சமயத்தின் ஒரு சிணையாகிய ஹீனயான மதக் கொள்கைகளைப் பயிலும் எண்ணத்துடன் இலங்கைக்கு வந்து, நாயகதேரரானார். திரிபிடகத்தின் உரை நூல்களும், பாஷியங்களும் சிங்கள பாஷையில் இருந்தன. அவைகளைத் தகுந்த ஆசாரியர் மூலம் படித்துணர்ந்து மஹா பண்டிதராய் விளங்கினார். இவைகளுக்குப் பாலி பாஷையில் வியாக்யானம் எழுத வேண்டுமென்று அவருக்குப் பெரும் ஆவல் இருந்தது. இந்நாட்களில் அவர் ‘தீர்க்க நிக்காயம்’ என்ற நூலை எழுதத் தொடங்கியிருந்தார். உபாலி பாலி பாஷையுடன் சிங்களமும் நன்கு அறிந்திருந்தமையால், புத்த கோஷருக்கு மிகவும் உதவியாயிருந்தான்,

குருவும் சிஷ்யனும் ஒருநாள் வெளியுலகத்தையும் மறந்து இரவு நெடுநேரமாய் இவ்வேலையில் ஆழ்ந்

திருந்தார்கள். பிக்ஷாக்கள் யாவரும் நித்திரைக்குப் போய்விட்டனர். இருவரும் தனிமையாய் இருக்கும் பொழுது புத்தகோஷர், ‘உபாலி, உன்னை ஒரு விஷயம் கேட்க வேண்டுமென்ற ஆவல் சில நாட்களாய் இருக்கிறது. விஹாரையில் கண்டெடுத்ததாக ஒரு பிக்ஷு என்னிடம் கொடுத்தான்.

“இதோ பார், இந்த ஓலையை” என்று ஓர் ஓலையை அவனிடம் நீட்டினார்.

உபாலி அதை வாங்கி விளக்கில் வாசித்தான். அது காதல் வாசகங்கள் கொண்ட ஓர் ஓலை. உபாலிக்கு டிங்கிரி மெனிக்கா எழுதியிருந்தாள். உபாலி ஒன்றுமே பேசாது மௌனமாய் இருந்தான். அப்பொழுது புத்த கோஷர்.

“உனக்கு இதைப்பற்றி ஏதாவது தெரியுமா?” என்றார்.

“குருதேவா, நான் ஒன்றுமே அறியேன்” என்றான்.

“நல்லது. நானும் அப்படித்தான் நினைத்தேன். எப்படியானாலும் ஜாக்கிரதையாய் இரு.” என்று சொல்லிவிட்டு மீண்டும் வேலையைத் தொடங்கினார்.

வானத்திலே கார் முகில்கள் ஓடத் தொடங்கி விட்டன. மழைக்காலத்தின் ஆரம்பம். இனி ஆற்றிலே புதுப்புனல் ஓடிக் கொண்டிருக்கும்.

டிங்கிரி மெனிக்கா அந்தி வேளையில் இந்த மஹாவலி ஆற்றங்கரையில் வந்து நின்று மணிக்கணக்காய் ஏதோ யோசனையில் ஆழ்ந்து போவாள். நாணத்தோடு கூடிய ஓர் இன்ப வேட்கையுடன் உபாலியின் வடிவத்தை மனதில் கொண்டு வந்து நிறுத்தி, உள்ளங் குமுறுவாள். ஓயாமல், சலிப்பே இல்லாமல் பாடி ஓடிக் கொண்டிருக்கும் அந்த நதியின் நித்திய யௌவனத்தைக் கண்டு, நீறுபூத்த நெருப்புப் போல் அடங்கியிருக்கும் உள்ளத்தீ ஆவேசத்துடன் சுடர் விட ஆரம்பிக்கும். அது காட்டுத்தீ போன்ற வேகங் கொண்டது. மின் வெட்டுப் போல் திடீரென்று தோன்றி எதையும் நிர்த்தூளியாக்கிவிடும். இப்படியான மனத்தளர்ச்சி கொண்டகாலம் அவளுக்கு.

நிறைமதி நாலைந்து முறை பௌத்தப் பள்ளியின் வாசலிலே வந்து காய்ந்து விட்டுப் போய்விட்டது. புத்தகோஷர் எழுதிவந்த “சுமங்கல விலாசினி” ‘மனோரதபூரணி’ என்ற திரிபிடக நூலின் பாஷ்யங்கள் சில நாட்களில் முடிவடைந்து விடலாம். புத்தகோஷர் சில சிக்கலான பகுதிகளை விளக்கி உரை கூறிவந்தார். உபாலி அவைகளை எழுத்தாணி கொண்டு ஏடுகளில் எழுதிக் கொண்டு வந்தான். அச்சமயம் டிங்கிரி மெனிக்காவின் தந்தை அவ்விடம் வந்தான்.

அவன் அலட்சியமாய் புத்தகோஷரைப் பார்த்து, “சுவாமி, நான் சொல்வதைச் சிறிது கேட்க வேண்டும். என் மகள் இன்று கர்ப்பவதியாய் இருக்கிறாள். நான் அவளைக் கேட்டேன். அதற்குப் பொறுப்பு உங்கள் எதிரில் நிற்கும் உபாலி என்று சொல்லுகிறாள். இதற்கு வேண்டியதைச் செய்வது உங்கள் கடமை” என்றான்.

புத்தகோஷர் கூட ஒரு முறை திகைத்து விட்டார் பின்னர் தான் நிதானம் வந்தது அவருக்கு. உபாலியைப் பார்த்தார்.

“குருதேவா, நான் ஒன்றும் அறியேன்” என்றான் உபாலி

“ஆனால் உனக்கு அந்தப் பெண்ணைத் தெரியுமா?”

“தெரியும் சுவாமி. நாலைந்து வருஷங்களாய் அறிவேன்”

“நீ அவளைப் பற்றி என்ன நினைக்கிறாய்?”

“அவள் என் மேல் அன்பாய் இருக்கிறாள். பிசுபுப் பாத்திரத்தை உணவால் நிரப்பி உபசரித்து அனுப்புகிறாள்”

“நல்லது. நான் அவளை இங்கு அழைத்து.....”

“வேண்டாம் சுவாமி, வேண்டாம். அவள் மனம் உடைந்து போகும் இறந்தே போவாள்”

“அப்படியானால் நீ இக்குற்றத்தை ஒப்புக் கொள்கிறாயா?”

உபாலி ஒன்றுமே பேசவில்லை. அவனுடைய கண்களிலிருந்து நீர் உதிர்ந்து கொண்டிருந்தது.

புத்தகோஷரின் மனசிலே பெரிய போராட்டம் சூறாவளி போல் எழுந்தது.

“பெளத்தப் பள்ளியின் தாய்மைக்கும், ஆசாரத்துக்கும், கௌரவத்துக்கும் பங்கம் வரக்கூடிய கொடிய விஷயம் இது. உபாலியோ தவ ஒழுக்கத்திலும், சீலாசாரத்திலும்-ஆனால் இனி அதைப்பற்றி யோசிக்க இடமில்லை. அவன் நிரபராதியோ அல்லவோ-நிரபராதி என்றாலும் அவனுக்குப் புத்த சங்கத்தில் இனி இடமேயில்லை.

உடனே புத்தகோஷர் கம்பீரமாய் நிமிர்ந்து நின்றார்.

“உபாலி, மூன்றாவது முறையாக இந்த அவதூறான வார்த்தைகள் என் காதில் விழுந்திருக்கின்றன. பகவானின் கௌரவம், தர்மத்தின் கௌரவம், சங்கத்தின் கௌரவம்- இவைகளைக் காப்பாற்ற வேண்டியது என் கடமை. இந்த க்ஷணமே நீ இவ்விடத்திலிருந்து வெளியேறுதல் வேண்டும்” என்று ஆக்ஷேபிப்பித்தார்.

நாயகதேரரின் கண்களில் நிறைந்து கொண்டு வந்த கண்ணீரை அவரால் மறைக்க முடியவில்லை.

உபாலி இப்போது சமூக சாம்ராஜ்ய நீதி மன்றத்தின் முன்னிலையில் பாரதூரமான அபராதத்தைச் செய்து விட்ட குற்றவாளி. பார்த்தாலும், கேட்டாலும், சிந்தித்தாலும் கூட உலகம் அவனை மிதித்து நசுக்கிவிடும்.

ஒதுக்கிடத்தில், வழிப்போக்கர் தங்கும் ஒருமடத்தின் திண்ணையில், இராப் பொழுதைக் கழித்து வந்தான். அவன் தன்கொடிய விதியை நினைத்து வருந்தவில்லை. எவர் மேலும் கோபங் கொள்ளவில்லை. அந்த மடத்தை விட்டுப் போய் விட விரும்பவுமில்லை. மலையின் அடி வாரத்தில் இருந்த அந்த மடத்தில் இருப்பது, புத்த பகவானின் நிழலில் இருப்பது போன்ற ஓர் உணர்ச்சியை அவனுக்குக் கொடுத்தது.

புத்தகோஷர் அநுராதபுரத்துக்குப் போய், சங்க பாலராகிய அவரது குருதேவரை மஹாவிக்காரையில் கண்டு தரிசித்து நாலைந்து மாசங்களில் திரும்பிவிட்டார். திபெத், சீனா முதலிய இடங்களிலிருந்து இன்னும் அநேக பிசுபுக்கள் பெளத்தப் பள்ளிக்கு வந்திருந்தனர். புத்த விஹாரையில் ஒரு புத்த சிலை புதிதாகப் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டு விட்டது. அதன் சுவர்களிலே தேவலேனன் என்ற பிரசித்திபெற்ற சைத்திரிகள் சித்திரங்கள் எழுதத் தொடங்கி இருந்தான்.

இன்னொரு விஷயம் மறந்தே போனேன். டிங்கிரி மெனிக்காவுக்குக் குழந்தை கூடப் பிறந்து விட்டது.

வானத்திலே, வளரும் அர்த்த சந்திரன் ஒன்று ஓடிக்கொண்டிருந்தது. இன்னும் சில நாட்களில் அது வட்ட வடிவம் பெற்றுவிடும். அன்றுதான் ‘போசங்’ திருவிழா. சமனலகந்த மலையின் உச்சியில் புத்தபிரானின் அடிச் சுவடுகள் இருக்கின்றன. ஆயிரக்கணக்கான ஹிந்துக்களும், பெளத்தர்களும் சிகரத்துக்குப்போய் வருவார்கள்.

‘போசங்’ பண்டிகையும் வந்தது.

மலையடிவாரத்திலிருந்து உச்சிக்குப் பெருந்திரளாக ஜனங்கள், செங்குத்தான பாதைவழியாய்க் கொடி விட்டுப் போய்க் கொண்டிருந்தனர். உபாலியும் ஜனங்களுடன் தானும் ஒருவனாய் வெளிக் கிளம்பினான். வழியில் ஆற்றைக் கடந்து வரும்பொழுது ஆற்றிலே தண்ணீர் நிமிஷத்துக்கு நிமிஷம் கூடிக் கொண்டு வருவதை அவனும் கவனித்தான். ஆற்றோரமாய்ப் போய்க் கொண்டிருந்த பாதை வழியாய் வரும் பொழுது, ஆற்றில் ஜலம் கடுவேகமாய்ப் பாயத் தொடங்கி விட்டது. மலைப் பிரதேசத்தில் எங்கெங்கோ வெல்லாம் கடுமழை பொழிந்திருக்க வேண்டும்.

ஆற்றில் வெள்ளம் பெருக்கெடுத்து இரு கரைகளையும் மோதியடித்துக் கொண்டு வந்தது.

டீங்கிரிமெனிக்காவின் வீடு ஆற்றோரத்தில் எதிர்க்கரையில் இருந்தது. அவள் ஆற்றைக் கடந்து இக் கரையிலுள்ள கடைக்குப் போய்விட்டு, வீடு திரும்பிக் கொண்டிருந்தாள். ஆற்றில் ஜலம் பெருக்கெடுத்து விட்டதையும், அதைக் கடக்க முடியாதென்பதையும் கண்டாள். உடனே அக்கரையில் உள்ள தனது குடிலில் தூங்கும் தன் குழந்தையின் ஞாபகம் வந்தது.

தந்தையும் மலைக்குப் போய் விட்ட ஞாபகம் வரவே, "ஐயோ, என் குழந்தை" என்று அலறிக் கொண்டு ஆற்றில் பாய ஓடினாள். பக்கத்தில் இதற்குள் கூடிவிட்ட ஜனக் கூட்டம், அவளை இழுத்துப் பிடித்துக் கொண்டது. உபாலியும் அப்பொழுது தான் அவ்விடத்தை அடைந்தான்.

எந்தச் சமயத்திலும் அவளுடைய குடிசை இடிந்து அழிந்து விடலாம். அக்கரையிலிருந்த குடியானவர்கள் அநேகர் மலை உச்சிக்குப் போய்விட்டார்கள். எஞ்சியிருந்தவர்களும் ஒதுக்கிடந்தேடி ஓடிவிட்டனர். ஆற்று வெள்ளமோ தூறாவளியின் பேரிசைச்சலுடன் கரை மரங்களை வீழ்த்தி இழுத்துக்கொண்டும், சிறு குடிசைகளைச் சூறையாடி இடித்து அள்ளிக் கொண்டும் கரைபுரண்டு ஓடிக் கொண்டிருந்தது. இந்த ஆற்றைக் கடக்க எவர் முன் வருவார்? ஆனால், உபாலி திடீரென்று ஆற்றில் குதித்து விட்டான். ஜனங்கள், 'என்னவாயிருந்தாலும், தந்தையின் இரத்தம் துடிக்காதா?' என்று சொல்லிக் கொண்டனர். உபாலி ஒரு மரக் கொம்பின் உதவியைக் கொண்டு ஆற்றுப் பெருக்குடன் மிதந்து சென்று கொண்டிருந்தான்.

அதிர்ஷ்டவசமாய் ஒரு தென்னை மரம் ஆற்றின் குறுக்கே வீழ்ந்து நடுவில் நின்ற ஒரு பாறையில் தங்கி அசையாமல் கிடந்தது. உபாலி அதன் உதவியால் ஆற்றைத் தாண்டி கட்டிலில் படுத்திருந்த குழந்தையையும் தூக்கிக் கொண்டு இக்கரை நோக்கி வந்தான்.

வெள்ளப் பெருக்குக் கூடிக்கொண்டிருந்தது. ஒரு கையில் குழந்தையைப் பற்றிக் கொண்டு, மற்றொரு கையின் உதவியால் சிரமப்பட்டு நீரின் விளிம்புக்கு நீந்தி வந்து ஜலத்தின் கீழ் இருந்த ஒரு கல்லின் மேல் நின்றான். டீங்கிரிமெனிக்கா ஆவலுடன் ஓடி வந்து தன் கைகளை நீட்டினாள். குழந்தையை எடுத்துத் தாயின் கைகளில் கொடுக்கும் பொழுது, அவன் நின்ற கல், நிலை குலைந்தது. திடீரென்று அவன் குப்புற வீழ்ந்து போனான். வெள்ளம் அவனை அள்ளிக் கொண்டு போய் விட்டது.

“ஹாமதுரு”

என்று கத்திக்கொண்டு கரையோரமாய்ப் பலர் தொடர்ந்து ஓடினார்கள்.

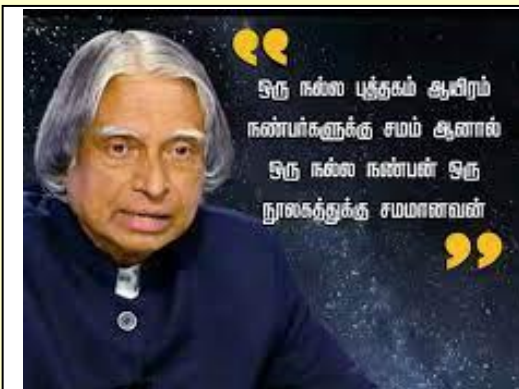
அவர்கள் ஓர் அரை மைல் தூரம் சென்றதும், ஒரு பாறையின் ஒதுக்கில் அவனுடைய தேகம் சிக்குண்டு கிடந்தது. அவர்கள் அதை எடுத்து வந்து மலையின் உயர்ந்த ஓர் இடத்திலே கிடத்தி, செய்யக் கூடிய சிகிச்சையெல்லாம் செய்து பார்த்தார்கள். உபாலி பிரேதமாய்க் கிடந்தான்.

டீங்கிரி மெனிக்கா பாய்ந்து வந்து கையில் குழந்தையுடன் அவன் காலடியில் வீழ்ந்து கதறினாள். பிறகு எழுந்து நின்று, “இக்குழந்தையின் தந்தை இவரல்ல. நான் இவர் மேல் கடுங்காதல் கொண்டிருந்தேன். இவர் அதை அலட்சியஞ் செய்வதைக் கண்டு ஆற்றாமல் ஆத்திரத்தினால் நான் என் அயலான் ஒருவனுடன் கூடிச் செய்த பாதகச் செயலை இவர் மேல் சுமத்தினேன். பாதகி” என்றாள்.

மஹாநாயக தேரர் புத்தகோஷரும் இதைக் கேட்டுக் கொண்டு தான் நின்றார்.

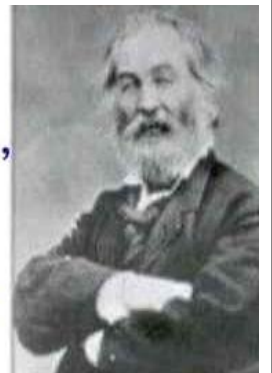
கிராம ஊழியன் (ஆண்டுமலர்) –

1944

ஒரு புத்தகத்தை
கையில் எடுக்கும்போது
மிகவும் கவனமாக இருங்கள்.,
நீங்கள்
கையில் எடுத்து இருப்பது
ஒரு மனிதனின் இதயத்தை...

- வால்ட் விட்மின்

வரலாறு பேசும் மட்டக்களப்பு

நூல் தேடல்:
திருமதி. தாரணி தங்கத்துரை
திருமதி. எஸ். சிவனேஸ்வரி

எமது பொதுநூலகத்தின் உசாத்துணை பகுதியில் உள்ள வரலாறு பேசும் நூல்களைப் பற்றி வாசகர் தெரிந்து கொள்வதற்காக அவற்றில் சிலவற்றின் முன் அட்டைப் படங்களை இங்கு காட்சிப்படுத்துகிறோம்.

1. மாகோன் வரலாறு
2. வரலாறு தரும் மட்டக்களப்பு
3. மட்டக்களப்பின் மாண்புறு குருக்கள்மடம் எனும் பேரூர்
4. மட்டக்களப்பு நாட்டாரியல்
5. மட்டக்களப்புத் தமிழர் பண்பாட்டு மரபுகள்
6. மட்டக்களப்பு கோயில்களும் தமிழர் பண்பாடும்
7. நூறுவருட மட்டுநகர் நினைவுகள்
8. மட்டுநகரின் மருத்துவச் சமூகம் பேசப்படாத வரலாறு
9. பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் மட்டக்களப்புத் தமிழ்
10. கிழக்கிலங்கைத் தமிழகம்
11. சடங்குகளினூடாக மட்டக்களப்பு
12. தமிழக வன்னியரும் ஈழத்து வன்னியரும்
13. தமிழ்மண் மட்டக்களப்பு
14. மட்டுநகரின் இன்னுமொரு பக்கம்
15. மட்டக்களப்பு தேசம்: மண்டுர் கந்தசுவாமி கோயிலும் சமயக்கருத்தியலும்
16. வரலாற்று நோக்கில் கிழக்கிலங்கை
17. வாழைச்சேனையின் வரலாற்று விழுமியங்கள்

போன்ற நூல்களின் முகப்புக்கள் இங்கு இடம்பெற்று உள்ளன.

வரலாற்று ஆர்வலர்களுக்கும், ஆய்வாளர்களுக்கும் உசாத்துணைக்காக இந்நூல்கள் தேவைப்படலாம். இதுபோன்று நமது நூலகங்களில் ஏராளமான அறிவுப் பொக்கிசங்கள் நிறைந்து காணப்படுகின்றன.

வரலாறு, அறிவியல், இலக்கியம், சமயம் என அனைத்துத் துறையிலும் தமிழர்கள் மேம்பட வேண்டும். அதற்கு நமது ஒவ்வொரு நாளிலும் சில மணி நேரங்களை, இது போன்ற நூல்களை வாசிப்பதற்கு ஒதுக்க வேண்டும்.

கைபேசியிலும், தொலைக்காட்சி முன்னும், வீணான அரட்டைகளிலும் வீணாக்கும் நேரங்களில் புத்தகம் வாசிப்பதற்கும் முயற்சிப்போம்!

காலம் நமக்காக காத்திருக்கப் போவதில்லை! அதனைப் பயன்படுத்துவோர் சாமர்த்தியசாலிகள்! அவர்களே சாதனையாளர்கள்!

எம்மால் முடிந்தவரை நமது மண்ணின் படைப்புக்கள், படைப்பாளர்! சாதனையாளர் பற்றிய செய்திகளை உங்களுக்காய் வழங்க முயற்சிக்கின்றோம்!

